

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2006. gada 4. oktobrī*

Lieta T-300/03

Moser Baer India Ltd, Ņūdeli [*New Delhi*] (Indija), ko pārstāv A. P. Bentlijs [*A. P. Bentley*], QC, K. Adamantopuls [*K. Adamantopoulos*], advokāts, un R. Maklīns [*R. MacLean*], un Dž. Brantons [*J. Branton*], *solicitors*,

prasītāja

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv S. Markuarts [*S. Marquardt*], pārstāvis, kuram palīdz G. M. Berišs [*G. M. Berrisch*], advokāts,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv T. Šarfs [*T. Scharf*] un K. Talabēra-Rica [*K. Talabér-Ricz*], pārstāvji,

* Tiesvedības valoda — angļu.

un

Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), agrāk *Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA)*, Ķelne (Vācija), ko pārstāv D. Ēle [*D. Ehle*] un V. Šillers [*V. Schiller*], advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Padomes 2003. gada 2. jūnija regulu (EK) Nr. 960/2003, ar ko ievieš galīgo kompensācijas maksājumu attiecībā uz Indijas izcelsmes ierakstāmu kompaktdisku importu (OV L 138, 1. lpp.).

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs I. Legāls [*H. Legal*], tiesneši P. Linda [*P. Lindh*] un V. Vadapāls [*V. Vadapalas*], sekretārs H. Palasio Gonsales [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 10. maijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošais tiesiskais regulējums

- ¹ Padomes 1997. gada 6. oktobra regulas (EK) Nr. 2026/97 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 288, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Pamatregula”), 5. pantā ir paredzēts:

“Kompensējamās subsīdijas apjoma aprēķināšana

Šīs regulas vajadzībām kompensējamo subsīdiju apjoms atbilst tam ieguvumam, kas ir piešķirts saņēmējam subsīdiju jautājuma izmeklēšanas laikā. Parasti šis laika posms ir saņēmēja nesēnākais finanšu gads, bet var būt arī jebkurš cits vismaz sešu mēnešu laika posms pirms izmeklēšanas sākuma, par kuru ir pieejami ticami finansiālie un citi būtiski dati.”

2 Pamatregulas 7. panta 3. punktā ir noteikts:

“Ja subsīdiju var sasaistīt ar pamatlīdzekļu iegādi vai nākotnē paredzamu iegādi, kompensējamās subsīdijas apjomu aprēķina, sadalot subsīdiju par laika posmu, kas atbilst parastam šādu aktīvu nolietojuma laika posmam konkrētajā ražošanas nozarē [..].”

3 Pamatregulas 8. pantā ir paredzēts:

“Kaitējuma noteikšana

[..]

2. Kaitējuma noteikšanu pamato uz tiešiem pierādījumiem, un tajā ietver šādu faktoru objektīvu izpēti:

a) subsīdētā importa apjoms un subsīdētā importa iespaids uz līdzīgu produktu cenām Kopienas tirgū;

un

b) šī importa turpmākā ietekme uz Kopienas ražošanas nozari.

3. Attiecībā uz subsidētā importa apjomu ņem vērā, vai ir bijis ievērojams pieaugums subsidētā importa apjomā vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā uz ražošanu vai patēriņu Kopienā. Attiecībā uz subsidētā importa iespaidu uz cenām ņem vērā, vai šis imports ir realizēts par ievērojami zemākām cenām salīdzinājumā ar līdzīgu Kopienas ražošanas nozares produktu cenām, vai arī šāda importa dēļ kā citādi ievērojami samazinās cenas vai arī ievērojami tiek kavēts cenu pieaugums, kas citādi būtu noticis. Neviens no šiem faktoriem nedz vienatnē, nedz kopumā nav pamats izšķirīgajam ieteikumam.

[..]

5. Pārbaudot subsidētā importa ietekmi uz konkrēto Kopienas ražošanas nozari, pārbaudē tiek ietverts visu to būtisko ekonomisko faktoru un indeksu novērtējums, kas attiecas uz ražošanas nozares situāciju, to skaitā tas, ka ražošanas nozare vēl joprojām nav pārvarējusi sekas, kas radušās pēc iepriekšējās subsidēšanas vai dempinga, kompensējamo subsīdiju apjoma lieluma, faktiskā vai iespējama pārdošanas apjoma, peļņas, preču izlaiduma, tirgus daļas, ražīguma, peļņas no kapitāla ieguldījuma, jaudas izmantošanas samazināšanās, faktoriem, kas ietekmē Kopienas cenas, faktiskās un iespējamās negatīvās ietekmes uz skaidras naudas plūsmu, inventāru, nodarbinātību, algām, izaugsmi, spēju saņemt kapitālu vai ieguldījumus un, ja runa ir par lauksaimniecību, vai ir palielinājies slogs valsts atbalsta programmām. Nedz šis saraksts ir pilnīgs, nedz arī kāds no šiem faktoriem vai vairāki kopā var būt par pamatu izšķirīgajiem ieteikumiem.

6. Ar visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. punktu, ir jāpierāda, ka subsidētais imports rada kaitējumu šīs regulas nozīmē. Konkrēti, tas paredz pierādīt, ka apjoms un/vai cenu līmeņi, kas noteikti saskaņā ar 3. punktu, rada iespaidu uz Kopienas ražošanas nozari, kā noteikts 5. punktā, un ka šis iespaids ir tik liels, ka to var klasificēt kā būtisku.

7. Pēta arī zināmus faktorus, kas nav subsidētais imports, bet kas tāpat rada kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei, lai nodrošinātu, ka kaitējumu, ko rada šādi citi faktori, nepiedēvē subsidētajam importam atbilstīgi 6. punktam. Faktori, kurus šajā sakarā drīkst ņemt vērā, ietver nesubsidētā importa apjomu un cenas, pieprasījuma samazināšanos vai pārmaiņas patēriņa modeli, tirdzniecības ierobežojumus no trešo valstu un Kopienas ražotājiem un konkurenci starp tiem, tehnoloģijas attīstību, kā arī Kopienas ražošanas nozares eksporta apjomu un produktivitāti.”

4 Pamatregulas 11. panta 1. punktā ir paredzēts:

“[...] Šāda izmeklēšana attiecas gan uz subsidēšanu, gan kaitējumu, un tos izmeklē vienlaicīgi. Lai sasniegtu reprezentatīvu konstatējumu, tiek izvēlēts izmeklēšanas laika posms, kas saistībā ar subsidēšanu parasti saskan ar izmeklēšanas laika posmu, kurš paredzēts 5. pantā. Informāciju, kas attiecas uz laika posmu pēc izmeklēšanas laika posma, parasti neņem vērā.”

5 Ar savu Paziņojumu 98/C 394/04 (OV 1998, C 394, 6. lpp.) Komisija publicēja vadlīnijas subsidiiju apjoma aprēķināšanai subsidiiju maksājumu izmeklēšanu ietvaros (turpmāk tekstā — “Vadlīnijas”).

6 Vadlīniju A sadaļā ir noteikts:

“[Pamatregulas] 5., 6. un 7. pantā ir noteikumi par subsīdiju apjomu aprēķināšanu. Šī paziņojuma mērķis ir izskaidrot [...] šo noteikumu piemērošanu, lai precizētu metodi, ko Komisija izmantos, aprēķinot subsīdiju apjomu tiesvedību subsīdiju lietās ietvaros, ja vien īpaši apstākļi nepamato, ka tā nav piemērojama. Mērķis ir uzlabot aprēķina veida pārskatāmību un nodrošināt vislielāko drošību tirgus dalībniekiem un trešo valstu varas iestādēm. Šis paziņojums nekādi nav saistošs Kopienu iestādēm, bet tajā ir minētas Vadlīnijas, kas ir jāņem vērā tikai saskaņā ar [Pamatregulu] veikto antisubsidēšanas izmeklēšanu laikā.” [Neoficiāls tulkojums]

7 Vadlīniju F sadaļas a) apakšpunkta ii) daļā ir noteikts:

“Attiecībā uz vienreizējām subsīdijām, kuras var sasaistīt ar pamatlīdzekļu iegādi vai nākotnē paredzamu iegādi, subsīdijas apjomu aprēķina, sadalot subsīdiju laika posmā, kas atbilst parastam šādu aktīvu nolietojuma laika posmam [Pamatregulas (EK) 7. panta 3. punkts]. Tādējādi subsīdijas apjoms [...] var tikt sadalīts laika posmos, kas atbilst šo preču parastajam nolietojuma laikam attiecīgajā ražošanas nozarē. Šim nolūkam parasti tiek izmantota lineārās bilances metode.” [Neoficiāls tulkojums]

Prāvas priekšvēsture

8 Prasītāja ir Indijā dibināta sabiedrība, kas ražo dažāda veida atmiņas datu nesējus un tostarp ierakstāmos kompaktdiskus (turpmāk tekstā — “CD-R”).

- 9 2002. gada 17. maijā Komisija *Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA)* iesniegtās sūdzības rezultātā sāka antisubsidēšanas izmeklēšanu attiecībā uz Indijas izcelsmes CD-R importu (OV C 116, 4. lpp.).
- 10 Ar 2003. gada 4. marta vēstuli Komisija prasītājam darīja zināmus būtiskākos faktus un apsvērumus, pamatojoties uz kuriem bija paredzēts ierosināt noteikt galīgos kompensācijas maksājumus. Komisijas konstatēto subsīdiju veidoja atbrīvojums no muitas nodokļa par prasītājas ievestajām aprikojuma precēm. Subsīdijas apjoma aprēķinā tā, piemērojot Pamatregulas 7. panta 3. punktu, tika sadalīta trīs gadu laika posmā. Izklāstā bija paredzēta kompensācijas maksājuma noteikšana 10 % apjomā.
- 11 Ar divām 2003. gada 19. marta vēstulēm prasītāja atbildēja uz šo izklāstu, apstrīdot, pirmkārt, subsīdijas apjoma aprēķināšanai izmantoto metodi un, otrkārt, kaitējuma un tā iemeslu esamību.
- 12 Ar divām 2003. gada 9. aprīļa vēstulēm Komisija, pirmkārt, noraidīja prasītājas argumentus par kaitējuma esamību un cēloņsakarību un, otrkārt, nosūtīja prasītājai papildu izklāstu, kurā bija ietverts jauns subsīdijas apjoma aprēķins, kurā tā tika sadalīta 4,2 gadu laika posmā. Papildu izklāstā bija paredzēts noteikt kompensācijas maksājumu 7,3 % apjomā.
- 13 Ar 2003. gada 14. aprīļa vēstuli prasītāja apstrīdēja jauno subsīdijas apjoma aprēķinu. Komisija ar 2003. gada 5. maija vēstuli nosūtīja prasītājai papildu paskaidrojumus par šo aprēķinu. Prasītāja 2003. gada 9. maijā atbildēja uz šo vēstuli, sniedzot papildu apsvērumus.

- 14 Pēc Komisijas priekšlikuma, kas tika pieņemts 2003. gada 20. maijā, Padome pieņēma 2003. gada 2. jūnija Regulu (EK) Nr. 960/2003, ar ko ievieš galīgo kompensācijas maksājumu attiecībā uz Indijas izcelsmes ierakstāmu kompaktdisku importu (OV L 138, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Apstrīdētā regula”). Ar šo regulu tika noteikts galīgais kompensācijas maksājums 7,3 % apjomā attiecībā uz Indijas izcelsmes CD-R importu.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 15 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 29. augustā, prasītāja cēla šo prasību.
- 16 Ar Pirmās instances tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2004. gada 23. janvāra rīkojumu Komisijai tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam. Tā neiesniedza rakstveida apsvērumus.
- 17 Ar [Pirmās instances tiesas] ceturtās palātas priekšsēdētāja 2005. gada 18. aprīļa rīkojumu *Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA)*, pārdēvēta par *Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA)*, tika atļauts iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam. *CECMA* iesniedza savu iestāšanās rakstu noteiktajā termiņā. Prasītāja par to iesniedza savus apsvērumus.
- 18 Prasītāja ar 2004. gada 13. aprīļa un 30. jūnija vēstulēm lūdza, lai daži konfidenciāli dokumenti, kas iekļauti prasības pieteikumā, iebildumu rakstā, replikā un atbildē uz repliku, netiktu izsniegti *CECMA*. Tā iesniedza minēto procesuālo dokumentu nekonfidenciālu versiju. Padome ar 2004. gada 5. aprīļa vēstuli lūdza, lai daži

konfidenciāli dokumenti, kas iekļauti tās iebildumu rakstā, netiktu izsniegti *CECMA*. Tā iesniedza sava iebildumu raksta nekonfidenciālu versiju, kas atbilda tās lūgumam par konfidenciālu lietas izskatīšanu, kā arī prasītājas iesniegtajam lūgumam. Līdz ar to *CECMA* tika izsniegta tikai šo procesuālo dokumentu nekonfidenciālā versija. *CECMA* šajā sakarā neizvirzīja nekādus iebildumus.

- 19 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa nolēma sākt mutvārdu procesu un procesa organizatorisko pasākumu ietvaros rakstveidā uzdeva noteiktus jautājumus lietas dalībniekiem, uz ko tie sniedza atbildes noteiktajā termiņā.
- 20 Tika uzklausīti galveno lietas dalībnieku un Komisijas mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa uzdeva atklātās tiesas sēdes laikā 2006. gada 10. maijā. *CECMA* informēja Pirmās instances tiesu, ka nepiedalīsies tiesas sēdē.
- 21 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- atcelt Apstrīdēto regulu tiktāl, ciktāl tā uz to attiecas;
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
 - katrā ziņā piespriest *CECMA* segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

22 Padomes, ko atbalsta Komisija, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;

- pakārtoti, atcelt Apstrīdētās regulas 1. panta 2. punktu, jo ar to galīgajam kompensācijas maksājumam tiek ieviesta augstāka likme par to, kāda būtu piemērojama, ja subsīdijas apjoms tiktu noteikts atkarībā no sešu gadu nolietojuma laika posma;

- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

23 *CECMA* prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;

- piespriest prasītājam atlīdzināt personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

24 Prasītāja savus iebildumus izsaka piecos pamatos, pirmkārt, par subsīdijas apjoma aprēķināšanas ietvaros veikto ievesto aktīvu parastā nolietojuma laika posma noteikšanu un, otrkārt, par kaitējuma un cēloņsakarības novērtēšanu.

- 25 Attiecībā uz parastā nolietojuma laika posma noteikšanu prasītāja atsauca uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un uz Pamatregulas 5. panta, 7. panta 3. punkta un 11. panta 1. punkta pārkāpumu (pirmais pamats), kā arī uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un pamatojuma nesniegšanu (otrais pamats).
- 26 Attiecībā uz kaitējuma un cēloņsakarības vērtējumu prasītāja atsauca uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un Pamatregulas 8. panta 2., 6. un 7. punkta pārkāpumu, kas attiecas uz attiecīgi kaitējuma un cēloņsakarības noteikšanas faktu pārbaudi (trešais pamats), Taivānas izcelsmes importa ietekmes pārbaudi (ceturtais pamats) un CD-R patentu īpašnieka konkurenci deformējošas rīcības ietekmes pārbaudi (piektais pamats).

Par pirmo pamatu — Pamatregulas 5. panta, 7. panta 3. punkta un 11. panta 1. punkta pārkāpumu, kā arī par acīmredzamu kļūdu vērtējumā par aktīvu parasto nolietojuma laika posmu

Ievada apsvērumi

- 27 Ar savu pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka Apstrīdētajā regulā veiktajā ievesto aktīvu parastā nolietojuma laika posma noteikšanā ir pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzama kļūda vērtējumā.
- 28 Jāatgādina, ka komercdarbības aizsardzības jomā, kontrolējot iestāžu veikto vērtējumu, Kopienu tiesai jāaprobežojas ar procedūras noteikumu ievērošanas pārbaudi; faktu, ar kuriem pamatota apstrīdētā lēmuma izvēle, precizitātes pārbaudi; pārbaudi par to, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda šo faktu vērtējumā un pilnvaru

nepareiza izmantošana (skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-35/01 *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, Krājums, II-3663. lpp., 48. un 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 29 Tas pats attiecas uz novērtējumu par nolietojuma laika posmu saskaņā ar Pamatregulas 7. panta 3. punktu, kas paredzēts šajā gadījumā. Atbilstoši šīs normas noteikumiem, ja subsīdiju var saistīt ar pamatlīdzekļu iegādi, “to sadala par laika posmu, kas atbilst parastam šādu aktīvu nolietojuma laika posmam attiecīgajā ražošanas nozarē”. No šīs normas noteikumiem un tās jēgas, kurā tostarp tiek paredzēts vērtējums par attiecīgās ražošanas nozares parasto praksi, izriet, ka attiecīgā laika posma noteikšana ietilpst iestāžu plašajā rīcības brīvībā, kas tām piemīt attiecībā uz sarežģītu ekonomiska rakstura situāciju analīzi.
- 30 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāizvērtē katrs no prasītājas šajā gadījumā formulētajiem iebildumiem.

Par vērtējumu par faktiem, kas attiecas uz nolietojuma laika posmu (pirmais pamats)

— Lietas dalībnieku argumenti

- 31 Prasītāja norāda, ka saskaņā ar Pamatregulas 7. panta 3. punktu, kāds tas ir interpretēts Vadlīniju F sadaļas a) apakšpunkta ii) daļā, subsīdija ir jāsadala “par aktīvu parasto nolietojuma laika posmu” vai “aktīvu nolietojuma laika posmu attiecīgajā ražošanas nozarē”. Turklāt Kopienas iestāžu prakse sastāv no nolietojumu

laika posmu vidējā svērtā apjoma noteikšanas, kas izriet no ražotāju grāmatvedības pārskatiem konkrētās valsts attiecīgajā sektorā.

- 32 Šajā gadījumā saskaņā ar prasītājas teikto Padomei bija jāņem vērā kopumā lietas materiālu fakti, kas attiecas uz attiecīgo aktīvu ekspluatācijas laiku. Šajā ziņā, uzskatot, ka šo aktīvu parastais nolietojuma laika posms, proti, to parastais ekspluatācijas laiks bija 4,2 gadi, Padome būtu noteikusi zemāku laika posmu par to, kāds izrietēja no izmeklēšanas laikā sniegtajiem pierādījumiem. Raugoties no šo pierādījumu viedokļa, nolietojuma laika posmam bija jābūt trīspadsmit gadiem (saskaņā ar prasītājas grāmatvedības pārskatu) vai pat no piecpadsmit līdz divdesmit gadiem (saskaņā ar prasītājas kreditoru viedokli). Saskaņā ar Kopienas ražošanas nozares informāciju tam bija jābūt sešiem gadiem.
- 33 Turklāt Padome nepamatoti uzskatīja, ka, piemērojot Indijas tiesību aktos paredzēto regresīvo amortizācijas metodi, attiecīgo aktīvu parastais nolietojuma laika posms bija 4,2 gadi. Degresīvajā amortizācijas metodē nav paredzēts nolietojuma laika posms. Turklāt no prasītājas aprēķiniem izrietēja ka, piemērojot šo metodi, Padomes noteiktā perioda beigās aktīvi nebūtu pilnībā amortizēti, jo tajos vēl arvien būtu atlikusī vērtība.
- 34 Padome norāda, ka saskaņā ar Pamatregulas 7. panta 3. punktu subsidiāri attiecībā uz pamatlīdzekļu iegādi ir jāsadala parastā nolietojuma laika posmā. Aktīva parastais ekspluatācijas laiks, kas ir atšķirīgs jēdziens, iespējams, varētu būt viens no faktoriem, kas ir ņemams vērā, nosakot nolietojuma laika posmu. Tāda ir arī iestāžu prakse, uz ko ir atsaukusies prasītāja.

- 35 Prasītāja jauc šos divus jēdzienus, nepamatoti apgalvojot, ka iestādes ir noteikušas 4,2 gadu periodu ne vien kā nolietojuma laika posmu, bet arī kā aktīvu ekspluatācijas laiku. Attiecībā uz prasītājas minētajiem pierādījumiem tās kreditoru vēstulēs bija norādīts tikai uz attiecīgo preču fizisko ekspluatācijas laiku, nevis uz to adekvātu nolietojuma laika posmu. Katrā ziņā šajā gadījumā Padome bija pamatojusies uz Indijas likumu par uzņēmējsabiedrību tiesībām, kurā bija noteikts nolietojuma laika posms, kas ir obligāts un nav atkarīgs no aktīvu ekspluatācijas laika.
- 36 Attiecībā uz atsauci par degresīvās amortizācijas metodi Padome to bija izmantojusi, nosakot atšķirību starp nolietojuma laika posmu, piemērojot šo metodi un Kopienas ražošanas nozarē caurmērā izmantoto sešu gadu nolietojuma laika posmu. Šajā ziņā prasītājas iesniegtais alternatīvais aprēķins nebija piemērots, jo tajā nebija ņemti vērā regulārie ieguldījumi.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 37 Pirmā pamata pirmās daļas ietvaros prasītāja būtībā izvirza divus iebildumus. Pirmkārt, tā apgalvo, ka noteiktais nolietojuma laika posms ir acīmredzami nepareizs salīdzinājumā ar informāciju, ko attiecīgi sniegusi pati prasītāja, attiecīgo preču kreditori, kā arī Kopienas ražošanas nozare. Otrkārt, tā apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu nolietojuma laika posma vērtējumā, kāds izriet no Indijas tiesību aktos paredzētās degresīvās amortizācijas metodes.
- 38 Attiecībā uz pirmo iebildumu no Apstrīdētās regulas 43. un 45. apsvēruma izriet, ka nolietojuma laika posma noteikšanas ietvaros Padome ir ņēmusi vērā prasītājas valsts tiesību aktos noteikto amortizācijas metodi grāmatvedības jautājumā.

- 39 Tātad, pirmkārt, ir jāpārbauda, vai Padome varēja likumīgi pamatoties uz šo faktu tā vietā, lai pieņemtu informāciju, uz ko prasītāja bija atsaukusies.
- 40 Pamatregulas 7. panta 3. punktā nav specifiskas normas par elementiem, kas ir jāņem vērā nolietojuma laika posma noteikšanas ietvaros. Tādējādi Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz elementiem, kas var tikt uzskatīti par būtiskiem.
- 41 Attiecībā uz iepriekšējā punktā minētās normas mērķi no Pamatregulas 5. panta un 7. panta 3. punkta kopīgas interpretācijas izriet, ka parastā nolietojuma laika posma noteikšanas mērķis attiecīgajā ražošanas nozarē ir aprēķināt daļu no eksportētāja pamatlīdzekļu iegādes laikā iegūtā ieguvuma, ko var attiecināt uz laika posmu, par kuru tiek veikta izmeklēšana. Jāatzīmē, ka prasītāja neapgalvo, ka eksportētāja valsts tiesību aktos noteiktā amortizācijas metode šajā sakarā nav atbilstoša.
- 42 Tomēr tā norāda, ka šī fakta ņemšana vērā ir novirzīšanās no Vadlīnijām un iepriekšējas Kopienu iestāžu prakses.
- 43 Attiecībā uz Vadlīnijām saskaņā ar to F sadaļas a) apakšpunkta ii) daļu subsīdijas apjoms tiek sadalīts “[attiecīgo aktīvu] parastā ekspluatācijas laikā” un “tādējādi subsīdijas apjoms [...] var tikt sadalīts laika posmā, kas atbilst šo preču parastā nolietojuma laika posmam attiecīgajā ražošanas nozarē”. Tādējādi, pat ja ir jāatzīmē, ka Vadlīnijās vienlaicīgi ir atsauce uz attiecīgo preču “parasto nolietojuma laika posmu” un uz “to ekspluatācijas laiku”, no šīm divām atsaucēm neizriet, ka Komisija ir ierobežojusi Pamatregulas 7. panta 3. punkta piemērošanas ietvaros izmantotos faktus.

- 44 Turklāt pati prasītāja norāda, ka iepriekšējā Kopienu iestāžu prakse, kas attiecas uz Pamatregulas un Vadlīniju iepriekš minēto noteikumu piemērošanu, ir — saglabāt nolietojuma laika posmu, kas tiek caurmērā piemērots attiecīgās valsts ražošanas nozares grāmatvedības pārskatos. Tiktāl, ciktāl šajās valstīs amortizācija ir reglamentēta, valsts tiesību aktos noteiktā amortizācijas metode šajā sakarā var būt atbilstoša.
- 45 Attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Kopienu iestādes subsīdiju aprēķināšanas ietvaros nekad nav atsaukušās uz attiecīgās valsts tiesību aktos paredzēto amortizācijas metodi, ir jāatgādina, ka ar Pamatregulas 7. panta 3. punktu iestādēm tiek atstātas plašas izvērtēšanas pilnvaras attiecībā uz faktiem, kas ņemami vērā, nosakot parasto nolietojuma laika posmu. Tas, ka Kopienu iestādes nav izmantojušas attiecīgo metodi citās antisubsidēšanas izmeklēšanās, pats par sevi nenozīmē šīs normas pārkāpumu (pēc analogijas skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-132/01 *Euroalliage* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2359. lpp., 68. un 69. punkts).
- 46 Turklāt, ja prasītājas arguments par iepriekšējo praksi ir jāinterpretē kā tāds, kas ir pamatots ar tiesiskās drošības principa pārkāpumu, ir jāatzīmē, ka tad, kad ar piemērojamo tiesisko regulējumu iestādēm tiek paredzēta noteikta rīcības brīvība, ar to, ka tās ir izmantojušas šo rīcības brīvību, detalizēti un jau iepriekš neizskaidrojot kritērijus, ko tās ir paredzējušas piemērot katrā konkrētā situācijā, šis princips netiek pārkāpts pat tajos gadījumos, kad iestādes nosaka jaunas principa iespējas (Tiesas 1988. gada 5. oktobra spriedums lietā 250/85 *Brother*/Padome, *Recueil*, 5683. lpp., 28. un 29. punkts, un 1991. gada 7. maija spriedums lietā C-69/89 *Nakajima*/Padome, *Recueil*, I-2069. lpp., 118. punkts; Pirmās instances tiesas 1998. gada 17. jūlija spriedums lietā T-118/96 *Thai Bicycle*/Padome, *Recueil*, II-2991. lpp., 67.–69. punkts).
- 47 Tādējādi ir jāuzskata, ka Kopienu iestādes, nepārkāpdamas Pamatregulas 7. panta 3. punktu, varēja ņemt vērā attiecīgā eksportētāja valsts tiesību aktos paredzēto amortizācijas metodi, nosakot attiecīgo aktīvu parasto nolietojuma laika posmu.

- 48 Tālāk, attiecībā uz prasītājas informāciju, saskaņā ar kuru tā savos aprēķinos piemēroja vidējo trīspadsmit gadu nolietojuma laika posmu, no Apstrīdētās regulas 40. apsvēruma izriet, ka šo datu ticamība ir tikusi apšaubīta sakarā ar to, ka aktīvu klasifikācija nebija vienāda tās grāmatvedības ierakstos un nodokļu reģistros.
- 49 Attiecībā uz kreditoru sniegtajiem apliecinājošiem dokumentiem, saskaņā ar kuriem attiecīgās iekārtas varēja tikt izmantotas no piecpadsmit līdz divdesmit gadu laikā, ir jāatzīmē, kā to izdarījusi Padome, ka šajos apliecinājošajos dokumentos nebija norādīts šo iekārtu nolietošanās laika posms attiecīgajā ražošanas nozarē, bet gan tikai to fiziskais ekspluatācijas laiks.
- 50 Attiecībā uz sešu gadu nolietojuma laika posmu, kāds tiek piemērots Kopienas ražošanas nozarē, no Apstrīdētās regulas 44. un 45. apsvēruma izriet, ka šīs ražošanas nozares ekonomiskā situācija nebija salīdzināma ar situāciju attiecīgajā Indijas ražošanas nozarē.
- 51 Tādējādi no informācijas, uz ko prasītāja ir atsaukusies, nav redzams, ka Padomes šajā gadījumā veiktais vērtējums būtu acīmredzami kļūdainis.

- 52 Attiecībā uz otro prasītājas iebildumu par acīmredzamu kļūdu Indijas tiesību aktos noteiktās amortizācijas metodes piemērošanā ir jāatzīmē, ka šī degressīvā amortizācijas metode nepieprasa noteiktu nolietojuma laika posmu.
- 53 Šajā gadījumā Padome, aprēķinot šo periodu, ir izmantojusi formulu, kas atbilst degressīvās amortizācijas metodes piemērošanai, ko veic tāds uzņēmums, kas atrodas tādā pašā situācijā kā prasītāja. Apstrīdētās regulas 45. apsvērumā tā it īpaši ir atzinusi, ka šīs metodes piemērošana notiekošu [pastāvīgu] un regulāru ieguldījumu apstākļos reprezentatīvajā sešu gadu laika posmā ļauj veikt “par 30 % ātrāku” aktīvu amortizāciju nekā lineārā metode, kas [savukārt] atbilst šajā gadījumā noteiktajam 4,2 gadu laika posmam.
- 54 Šajā ziņā prasītāja nav pierādījusi, ka šāda konkrēta pieeja bijusi acīmredzami kļūdaina. Tomēr tā apšauba Padomes veikto aprēķinu pareizību, iesniedzot alternatīvu aprēķinu, saskaņā ar kuru degressīvās amortizācijas piemērošanas rezultāts ir atlikusi vērtība piektā gada beigās.
- 55 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka prasītājas iesniegtais alternatīvais aprēķins ir pamatots ar pirmā gada laikā ieguldīto aktīvu nolietojumu, nevis ar regulāriem ieguldījumiem. Tā kā šis aprēķins bija balstīts uz vērtējuma faktiem, kas atšķīrās no tiem faktiem, kurus ņēma vērā Padome, uz to nevar atsaukties, apstrīdot Padomes veiktā vērtējuma pareizību.
- 56 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasītājas celtie iebildumi pirmā pamata pirmās daļas ietvaros nevar tikt pieņemti.

Par aktīvu kā veidņu [grāmatvedības mērķiem] klasifikāciju un par no prasītājas grāmatvedības pārskatiem izrietošās informācijas neņemšanu vērā (otrās daļas pirmais un otrais iebildums)

— Lietas dalībnieku argumenti

- 57 Prasītāja atsauca uz Padomes praksi, saskaņā ar kuru eksportētāja grāmatvedības pārskati ir galvenais informācijas avots. Šī prakse ir salīdzināma ar grāmatvedības ierakstu ņemšanu vērā, un tā atbilst attiecīgās valsts vispārpieņemtajiem principiem, aprēķinot ražošanas izmaksas dempinga lietās. Tādējādi Padomei savs vērtējums bija jāpamato ar no grāmatvedības pārskatiem izrietošo nolietojuma laika posmu.
- 58 Padome ir pārkāpusi Pamatregulas 7. panta 3. punktu, kāds tas tiek interpretēts tās praksē, atsakoties ņemt vērā šo laika posmu un klasificējot attiecīgos aktīvus veidņu [grāmatvedības mērķiem] kategorijā, lai gan šie aktīvi prasītājas grāmatvedības pārskatos bija norādīti kā mašīnas. Prasītāja atzīst, ka šo pašu aktīvu klasifikācija tās grāmatvedības ierakstos un nodokļu reģistros atšķiras. Tomēr pretrunu gadījumā nodokļu ierakstos minētā klasifikācija nevar prevalēt pār grāmatvedības pārskatos minēto.
- 59 Šajā ziņā Apstrīdētajā regulā arī ir pieļauta kļūda pamatojumā. Padomei sava izvēle attiecībā uz attiecīgo aktīvu klasifikāciju bija jāpamato ar objektīviem faktiem pēc būtības, nevis ar pretrunu starp prasītājas grāmatvedības ierakstiem un nodokļu reģistriem.

- 60 Turklāt savā 2003. gada 14. aprīļa vēstulē Komisijai prasītāja bija norādījusi, ka tikai viena attiecīgo aktīvu daļa tās nodokļu reģistros tika pārklasificēta veidņu [grāmatvedības mērķiem] kategorijā. Šī informācija tika apstiprināta prasītājas ienākumu deklarācijā, ko Komisija pārbaudīja izmeklēšanas laikā. Tādējādi Komisijas rīcībā bija jābūt visa veida informācijai, kāda bija nepieciešama prasītājas veikto aprēķinu pārbaudīšanai.
- 61 Padome norāda, ka, lai arī eksportētāja grāmatvedības pārskati principā bija galvenais informācijas avots, iestādēm šie dati nebija saistoši, taču tie bija jāaplūko no cita skatupunkta, proti, ņemot vērā parasto nolietojuma laika posmu attiecīgajā ražošanas nozarē. Šajā gadījumā nebija atbilstoši ņemt vērā no prasītājas grāmatvedības pārskatiem izrietošo nolietojuma laika posmu. Pirmkārt, aktīvu klasifikācija šajos pārskatos bija pretrunā to klasifikācijai sakarā ar finansiāliem apsvērumiem. Otrkārt, Kopienas ražošanas nozarē, kas bija nepietiekama, caurmērā būtu bijis jāpiemēro apmēram sešu gadu nolietojuma laika posms, un prasītājas, kas ir rentabls uzņēmums, kas izdara regulārus un būtiskus ieguldījumus, izmantotajam nolietojuma laika posmam noteikti bija jābūt zemākam par šo vidējo [noteikto] laika posmu.
- 62 Prasītāja attiecīgos aktīvus savā nodokļu deklarācijā ir pārklasificējusi veidņu [grāmatvedības mērķiem] kategorijā. No Indijas tiesību aktiem izriet, ka identisku aktīvu grāmatvedības un nodokļu klasifikācijai ir jābūt savstarpēji saskanīgai. Nosakot adekvātu nolietojuma laika posmu, Padome bija balstījies uz pieņēmumu, ka klasifikācijas izmaiņas sakarā ar finansiāliem apsvērumiem arī var izraisīt identiskas izmaiņas prasītājas grāmatvedības pārskatā.
- 63 Šī argumentācija ir pietiekami pamatota, it īpaši to pamato Apstrīdētās regulas 41. apsvērums. Ņemot vērā šo pamatojumu, Padomei nebija jāizskata jautājums par attiecīgo aktīvu objektīvo raksturu. Turklāt prasītāja arī nav pierādījusi, ka aktīvu pārklasificēšana sakarā ar finansiāliem apsvērumiem bija pamatota ar to objektīvo raksturu, nevis tikai ar finansiāla rakstura interesēm.

64 Attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, saskaņā ar kuru pārklasificēšana sakarā ar finansiāliem apsvērumiem neattiecas uz attiecīgo aktīvu kopumu, Padome iebilst, ka prasītāja ne savā 2003. gada 14. aprīļa vēstulē Komisijai, nedz arī prasības pieteikumā nav sniegusi pierādījumus, kas varētu atspēkot šo faktu. Tostarp no Komisijas 2003. gada 8. maija atbildes izriet, ka 2003. gada 14. aprīļa vēstulē norādītā informācija, proti, ievesto preču kopējā vērtība, būtu bijusi pretrunā to informācijai, kas tika iesniegta iepriekš un pārbaudīta izmeklēšanas laikā. Tātad Komisija jauno informāciju nevarēja nedz pārbaudīt, nedz attiecīgi ņemt to vērā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

65 No Apstrīdētās regulas 39.–43. apsvēruma izriet, ka Padome attiecīgo aktīvu nolietojuma laika posmu bija vērtējusi, atsaucoties uz Indijas tiesību aktos noteikto amortizācijas metodi attiecībā uz tādām iekārtām kā veidnes. Tātad tā atteicās pamatot šo vērtējumu ar prasītājas grāmatvedības ierakstos minēto nolietojuma laika posmu, kurā šie aktīvi bija norādīti kā mašīnas.

66 Prasītāja atzīst, ka tā ir pārklasificējusi attiecīgos aktīvus veidņu [grāmatvedības mērķiem] kategorijā savā nodokļu deklarācijā attiecībā uz izmeklēšanas laiku. Tomēr tā apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi Pamatregulas 7. panta 3. punktu, pamatojot savu vērtējumu ar nodokļu reģistros minēto klasifikāciju, nevis ņemot vērā grāmatvedības pārskatos minēto informāciju.

67 Pirmkārt, ir jāatgādina, kā tas tika atzīmēts iepriekš šī sprieduma 45. punktā, ka tikai tas vien, ka Kapienu iestādes nav izmantojušas vienu un to pašu metodi citās antisubsidēšanas izmeklēšanās, pats par sevi nenozīmē iepriekš minētās normas pārkāpumu. Turklāt šajā gadījumā no Apstrīdētās regulas 40. un 41. apsvēruma

izriet, ka finanšu datu ņemšana vērā bija pamatota ar to, ka attiecīgo aktīvu klasifikācija prasītājas grāmatvedības ierakstos bija pretrunā nodokļu reģistros minētajam. Tādējādi nevar apgalvot, ka Padome ir izslēgusi no prasītājas grāmatvedības pārskatiem izrietošo informāciju patvaļīgu iemeslu dēļ.

68 Otrkārt, ir jāatzīmē, ka no Apstrīdētās regulas 38. apsvēruma izriet, ka Kopienu iestādes savu vērtējumu ir pamatojušas ar no grāmatvedības viedokļa piemērojamo nolietojuma laika posmu. Šis pārbaudes ietvaros atsauce uz prasītājas nodokļu deklarāciju tika ierobežota ar attiecīgo aktīvu adekvātas klasifikācijas izpēti. Kā tas izriet no Apstrīdētās regulas 41. apsvēruma, minētā atsauce bija pamatota ar to, ka šiem pašiem aktīviem gan grāmatvedības ierakstos, gan nodokļu reģistros bija jābūt klasificētiem identiski. Tādējādi prasītāja nepamatoti apgalvo, ka Kopienu iestādes ir nelikumīgi pieļāvušas, ka nodokļu reģistri prevalē pār grāmatvedības ierakstiem.

69 Visbeidzot, ir jāatzīmē, pirmkārt, ka prasītāja nav apšaubījusi Padomes uzskatu, saskaņā ar kuru, kaut arī uzņēmums var izmantot dažādas amortizācijas metodes savos grāmatvedības ierakstos un nodokļu reģistros, viena un tā paša aktīva klasifikācijai abos ierakstos ir jābūt identiskai. Otrkārt, tā neapgalvo, ka aktīvu klasifikācija tās ierakstos bijusi kļūdaina. Komisijas veiktā izmeklēšana turklāt neliecina par to, ka Indijas iestādes būtu apstrīdējušas vai prasītāja būtu veikusi labojumus attiecībā uz aktīvu klasifikāciju nodokļu deklarācijā.

70 Pastāvot šādiem apstākļiem, Padome likumīgi varēja uzskatīt, ka, tā kā prasītāja bija veikusi izmaiņas savos nodokļu reģistros attiecīgo aktīvu klasifikācijā, šīs pašas izmaiņas bija jāņem vērā arī sakarā ar grāmatvedības apsvērumiem.

- 71 Attiecībā uz prasītājas pakārtoto argumentu par minētā secinājuma nepietiekamo pamatojumu ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 253. pantā pieprasītajā pamatojumā ir skaidri un neapšaubāmi jānorāda Kopienu iestādes argumentācija, lai ļautu ieinteresētajiem lietas dalībniekiem iepazīties ar veiktā pasākuma pamatotību, lai aizstāvētu savas tiesības, un Kopienu tiesai — veikt savu kontroli [skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. septembra spriedumu lietā T-89/00 *Europe Chemi-Con (Deutschland)*/Padome, *Recueil*, II-3651. lpp., 65. punkts un tajā minētā judikatūra].
- 72 Šajā ziņā Apstrīdētās regulas 40.–42. apsvērumā ir norādīts, ka prasītājas informācija par aktīvu klasifikāciju grāmatvedības ierakstos ir bijusi pretrunā izmaiņām to klasifikācijā nodokļu ierakstos, kaut arī šo pašu aktīvu klasifikācijai abos reģistros varējadzēja būt identiskai. Tātad Apstrīdētā regula pietiekami izskaidro iemeslus, kādēļ Padome savu vērtējumu nebija pamatojusi ar no prasītājas pārskatiem izrietošo aktīvu vērtējumu, bet gan bija atsaukusies uz citiem būtiskiem faktiem.
- 73 Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka aktīvu klasificēšana veidņu [grāmatvedības mērķiem] kategorijā neattiecas uz attiecīgajiem aktīviem kopumā, kas ir fakts, par ko tā bija informējusi Komisiju ar 2003. gada 14. aprīļa vēstuli.
- 74 Padome attiecībā uz šo apgalvojumu iebilst, ka informācija, kas tika sniegta tā pamatojumam, neatbilda pārējiem izmeklēšanas laikā iegūtajiem faktiem un ka tāpēc minēto apgalvojumu nevarēja ņemt vērā.
- 75 No datiem, ko snieguši lietas dalībnieki, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveidā uzdoto jautājumu, izriet, ka konkrētā apgalvojuma atbalstam prasītāja ir atsaukusies uz informāciju, kas izriet no tās nodokļu deklarācijas par izmeklēšanas

laiku. Nav strīda par to, ka šajā deklarācijā ietverto aktīvu vērtība neatbilst to pieņemtajai vērtībai, kas garantēta, lai aprēķinātu subsīdiju. Padome norāda, ka iestādes, pamatojoties tikai uz šiem datiem, nevarēja salīdzināt attiecīgo apgalvojumu ar pārējo izmeklēšanas ietvaros pārbaudīto informāciju.

76 Tomēr prasītāja apgalvo, ka no datiem izrietošā vērtību starpība, kas ir izskaidrojama ar transporta un ierīkošanas izmaksu pievienošanu, neliedz Kopienu iestādēm pamanīt, ka izmaiņas klasifikācijā neattiecas uz visu ievesto aktīvu kopumu.

77 Šajā ziņā Padome precizē, ka Kopienu iestādes nevarēja noteikt precīzu veidņu [grāmatvedības mērķiem] kategorijā klasificēto aktīvu vērtību, jo, pirmkārt, prasītāja nebija izskaidrojusi šo aktīvu klasifikācijas kritērijus nodokļu deklarācijā un, otrkārt, tā nebija iesniegusi šo aktīvu pilnīgu un ticamu sarakstu. Bez šiem datiem Kopienu iestādes nevarēja pārbaudīt datus, ko prasītāja iesniedza, pamatojot savu pārmetumu.

78 Ņemot vērā šīs pēdējās minētās norādes, ko prasītāja nav apšaubījusi Pirmās instances tiesā, ir jāuzskata, ka tā nav sniegusi Kopienu iestādēm faktus, kas tām ļautu pārbaudīt tās apgalvojuma pareizību un vajadzības gadījumā ņemt vērā attiecīgo aktīvu daļu, kas nebija tikusi iedalīta veidņu [grāmatvedības mērķiem] kategorijā. Tādējādi tā vienīgi ar šo pārmetumu nevar apstrīdēt vērtējumu, kāds ir veikts Apstrīdētajā regulā.

79 Tādējādi Padome, nepārkāpjot Pamatregulas 7. panta 3. punktu, varēja uzskatīt, ka attiecīgie aktīvi, kas sakarā ar finansiāliem apsvērumiem tika klasificēti par veidnēm, arī bija jāņem vērā kā tādi, lai novērtētu to nolietojuma laika posmu grāmatvedības

jautājumā, un ka tāpēc nebija atbilstoši pamatot šo vērtējumu ar prasītājas grāmatvedības pārskatos minēto informāciju. Turklāt šajā ziņā prasītāja nav pierādījusi, ka pamatojums nav ticis sniegts.

- 80 Tātad otrās daļas divu pirmo iebildumu ietvaros izteiktie prasītājas pārmetumi ir jānoraida kā nepamatoti.

Par prasītājas rentabilitātes un ieguldījumu ņemšanu vērā (otrās daļas trešais iebildums)

— Lietas dalībnieku argumenti

- 81 Saskaņā ar Prasītājas teikto Padome ir pārkāpusi Pamatregulas 7. panta 3. punktu, nodalot rentablus uzņēmumus no nerentabliem, lai noteiktu nolietojuma laika posmu. Pirmkārt, šāds nodalījums nekādi neizriet no Pamatregulas. Otrkārt, tas nebūtu loģiski, jo aktīva parastais ekspluatācijas laiks, kā arī tā parastais nolietojuma laika posms ir saistīti ar tā veidu, nevis ar rentabilitāti vai, raugoties no ieguldījumu viedokļa, — ar to uzņēmumu, kuram šis aktīvs pieder.

- 82 Pieņemot, ka prasītāja veiks būtiskus ieguldījumus sešu gadu laikā, Padome ir pārkāpusi arī Pamatregulas 5. pantu un 11. panta 1. punktu. Tas, ka prasītāja bija rentabls uzņēmums un bija veikusi ieguldījumus kā izmeklēšanas, tā arī divu

iepriekšējo gadu laikā, nebija pierādījums, ka tā ir saglabājusi tādu pašu rentabilitātes un ieguldījumu līmeni sešu gadu laikā. Padomes pieejā tātad ņemti vērā pieņēmumi par faktiem pēc izmeklēšanas.

- 83 Padome atbild, ka tā nav nodalījusi rentablus uzņēmumus no nerentabliem. Tā vienīgi paturējusi prātā, ka prasītāja ir veikusi regulārus un nozīmīgus ieguldījumus, secinot, ka prasītāja savus aktīvus ir amortizējusi ļoti ātri. Šādi Padome bija mēģinājusi noteikt parastā nolietojuma laika posmu sabiedrībai, kas atradās tādā pašā situācijā kā prasītāja. Prasītāja nepamatoti apgalvo, ka rentabilitāte neietekmē nolietojuma laika posmu, lai gan rentabilitātes aspekts ir svarīgs, izvēloties laika posma ilgumu.
- 84 Nosakot, vai prasītāja ir rentabls uzņēmums un vai tā ir veikusi būtiskus ieguldījumus, Padome balstījās uz faktiem, kas tika atklāti izmeklēšanas laikā un par kuriem netika celti iebildumi. Tā atbilstoši Pamatregulas 5. pantam un 11. panta 1. punktam nav izmantojusi nevienu faktu pēc izmeklēšanas laika.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 85 Nav strīda par to, ka Padome ir ņemusi vērā izmeklēšanas laikā konstatēto faktu, ka prasītāja bija ļoti rentabls uzņēmums un ka tā pastāvīgi un regulāri veica ieguldījumus. Šis faktiskais apstāklis tika izmantots divos aspektos. Pirmkārt, Padome no divām Indijas tiesību aktos pieļautām amortizācijas metodēm atsauca uz regresīvo amortizācijas metodi, atbilstoši kurai ir iespējama ātrāka amortizācija. Otrkārt, Padome izrēķināja nolietojuma laika posmu atbilstoši šai metodei notiekošu regulāru ieguldījumu apstākļos.

86 Šie secinājumi ir minēti Apstrīdētās regulas 45. apsvērumā:

“Ražotāja eksportētāja stāvoklis ir ļoti atšķirīgs salīdzinājumā ar vidējo uzņēmējsabiedrību. Uzņēmums ir ļoti ienesīgs, pastāvīgi veic ievērojamus ieguldījumus, un tādēļ ir lietderīgi pieņemt, ka tā amortizācijas periods būtu daudz īsāks nekā iepriekš minēto vidējo uzņēmējsabiedrību rādītājs. Tādēļ par piemērotāko uzskata [samazinošās] bilances metodes piemērošanu, kurā ņem vērā šo faktu un atbilstoši kurai ir iespējama ātrāka amortizācija nekā pēc lineārās amortizācijas metodes. Ir atzīmēts, ka notiekošu regulāru ieguldījumu apstākļos samazinošās bilances metode, kas paredzēta 43. apsvērumā minētajā Indijas Likumā par uzņēmējsabiedrībām, ļauj veikt par 30 % ātrāku amortizāciju nekā līdzvērtīga lineārā amortizācijas metode reprezentatīvajā sešu gadu laika posmā, kas piemērojams, ja izmanto lineāro amortizācijas metodi. Tas atbilst 4,2 gadu laika posmam salīdzinājumā ar lineārās amortizācijas metodes sešiem gadiem.”

87 Prasītāja apgalvo, ka, ņemot vērā prasītājas ienesīgumu un ieguldījumus, Padome ir pārkāpusi Pamatregulas 7. panta 3. punktu, kā arī minētās regulas 5. pantu un 11. panta 1. punktu.

88 Attiecībā uz Pamatregulas 7. panta 3. punktu ir jāatzīmē, ka saskaņā ar šo normu Padomei ir jāizvērtē amortizācijas ilgums attiecīgajā ražošanas nozarē. Šis vērtējums var arī nozīmēt, ka jāņem vērā paša attiecīgā eksportētāja apstākļi. Kā tas jau ir atzīmēts iepriekš šī sprieduma 40. punktā, iztrūkstot specifiskām normām šajā ziņā, Kopieniu iestādēm ir plašas izvērtēšanas pilnvaras attiecībā uz elementiem, kas var tikt uzskatīti par tādiem, kas ir jāņem vērā.

89 Šajā ziņā prasītāja nav sniegusi nekādus pierādījumus, lai pamatotu savu iebildumu, saskaņā ar kuru eksportētāja rentabilitāte nevar ietekmēt tā aktīvu amortizācijas ilgumu. Savukārt Padome norāda, ka eksportētāja bilances metodes izvēle var būt

atkarīga tostarp no paredzētajiem ieguldījumiem un tātad no attiecīgā uzņēmuma rentabilitātes.

- 90 Pastāvot šādiem apstākļiem, prasītāja nav pierādījusi, ka Padome nav ievērojusi Pamatregulas 7. panta 3. punktu.
- 91 Attiecībā uz Pamatregulas 5. pantu — šajā normā ir paredzēts, ka subsīdijas apjoms atbilst ieguvumam, kas ir piešķirts saņēmējam izmeklēšanas laikā. Šajā gadījumā Kopienu iestādes secināja, ka prasītājas labvēlīgā situācija trīs attiecīgo finanšialo gadu laikā varēja ietekmēt tās bilances metodes izvēli. Turklāt tās atsaucās uz šādi izvēlēto metodi, nosakot subsīdijas daļu, kas ir attiecināma uz izmeklēšanas laiku. Tādējādi prasītāja nepamatoti iebilst, ka Kopienu iestādes ir iekļāvušas subsīdijas apjoma aprēķinā ieguvumu, kas ir attiecināms uz citu, nevis izmeklēšanas laiku.
- 92 Attiecībā uz Pamatregulas 11. panta 1. punktu tajā tostarp ir paredzēts, ka informāciju, kas attiecas uz laika posmu pēc izmeklēšanas, parasti neņem vērā, novērtējot subsidēšanu un kaitējumu. Tādējādi Kopienu iestāžu analīzes atbilstīgie dati parasti ir tie dati, kas attiecas uz laika posmu, kas beidzas līdz ar izmeklēšanas laika beigām. Tomēr šī norma neizslēdz, ka šo datu analīzes ietvaros tiek ņemtas vērā nākotnes notikumu prognozes tiktāl, ciktāl tās ir atbilstošas un pamatotas ar izmeklēšanas laikā iegūtiem objektīviem faktiem.
- 93 Attiecībā uz šo prognožu atbilstību šajā gadījumā ir jāatgādina, ka prasītāja nav apšaubījusi Padomes vērtējumu, saskaņā ar kuru attiecīgā eksportētāja produk-

tivitāte un tā paredzamie ieguldījumi ir atbilstīgi, nosakot izmantojamo bilances metodi.

94 Attiecībā uz Padomes vērā ņemto prognožu pamatotību ir jāatzīmē, ka prasītāja neapstrīd, ka tā regulāri bija veikusi būtiskus ieguldījumus trīs gadu laikā līdz izmeklēšanas laika beigām. Pat ja no šī faktiskā apstākļa noteikti nevar secināt, ka attiecīgā amortizācija norisinājās regulāri notiekošu ieguldījumu gadījumā, kā to uzskatīja Padome, ir jāatzīmē, ka šis ekonomiska rakstura vērtējums ietilpst Kopienų iestāžu plašajās pilnvarās, analizējot ekonomiski sarežģītas situācijas. Tomēr prasītāja nav pierādījusi, ka Padomes vērtējumā šajā ziņā būtu acīmredzama kļūda.

95 Tādējādi prasītāja nav pierādījusi, ka Padome nav ievērojusi Pamatregulas 5. pantu vai 11. panta 1. punktu.

96 Ņemot vērā iepriekš minēto, šis iebildums nav pamatots.

Par degresīvās amortizācijas metodes izmantošanu (otrās daļas ceturtais iebildums)

— Lietas dalībnieku argumenti

97 Prasītāja apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi Pamatregulas 7. panta 3. punktu, izmantojot degresīvo amortizācijas metodi, lai aprēķinātu subsīdijas apjomu.

Vadlīnijas, kā arī iestāžu prakse pamatojas uz lineārās metodes izmantošanu. Šajā ziņā Apstrīdētajā regulā nav skaidroti iemesli, kādēļ Kopienu iestādes bija novirzījušās no to iedibinātās prakses, kaut arī prasītāja savos grāmatvedības pārskatos bija izmantojusi lineāro metodi.

- 98 Padome iebilst, ka Pamatregulas 7. panta 3. punkts neizslēdz iespēju izmantot citu, nevis lineāro metodi pat tad, ja parasti tiek vairāk izmantota šī lineārā metode. Tam, ka iepriekš nav tikusi izmantota degresīvā amortizācijas metode, nav nozīmes.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 99 No Apstrīdētās regulas 45. apsvēruma izriet, ka Kopienu iestādes amortizācijas ilgumu bija noteikušas, izmantojot Indijas tiesību aktos paredzēto degresīvo amortizācijas metodi attiecībā uz attiecīgajiem aktīviem.

- 100 Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka ar pašas degresīvās amortizācijas metodes izmantošanu tiek pārkāpts Pamatregulas 7. panta 3. punkts, kāds tas ir interpretēts Komisijas Vadlīnijās un piemērots Komisijas iepriekšējā praksē.

- 101 Jāatzīmē, ka Pamatregulas 7. panta 3. punkta noteikumi neizslēdz degresīvās amortizācijas metodes lietošanu.

- 102 Attiecībā uz Vadlīnijām to F sadaļas a) apakšpunkta ii) daļā ir paredzēts, ka subsīdijas apjoma sadalīšanai Komisija parasti izmanto lineāro bilances metodi. Toties no šīs norādes neizriet, ka ir izslēgta iespēja izmantot citu bilances metodi. Turklāt saskaņā ar Vadlīniju A sadaļu tajās ietvertās norādes nav izmantojamas, ja īpaši apstākļi nepamato citādu pieeju.
- 103 Šajā gadījumā Padome Apstrīdētās regulas 44. un 45. apsvērumā ir izskaidrojusi, ka Indijas tiesību aktos paredzētās regresīvās amortizācijas metodes izmantošana, kas pieļauj ātrāku amortizāciju nekā šajos pašos tiesību aktos paredzētā lineārā metode, bija atbilstošāka, ņemot vērā Kopienas ražošanas nozarē izmantoto amortizācijas ilgumu un īpašos apstākļos, no kuriem prasītāja tikai iegūst. Pastāvot šādiem apstākļiem, Kopienas iestādes varēja likumīgi pieņemt citu, nevis vispārīgi Vadlīnijās paredzēto nostāju.
- 104 Attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Kopienas iestādes regresīvo amortizācijas metodi nav izmantojušas citās antisubsidēšanas izmeklēšanās, ir jāatgādina, ka šis arguments pats par sevi nav pietiekams, lai apšaubītu šīs metodes lietošanas likumību šajā gadījumā (skat. iepriekš šī sprieduma 45. un 46. punktu).
- 105 Attiecībā uz prasītājas kritiku, ka Padome ir piemērojusi citu, nevis tās grāmatvedības pārskatos izmantoto metodi, ir jāatgādina, ka Padome pamatoti ir uzskatījusi, ka minētajos grāmatvedības pārskatos izmantotās amortizācijas metodes lietošana šajā gadījumā nebija atbilstoša (skat. iepriekš šī sprieduma 65.–67. un 79. punktu).
- 106 Tādējādi prasītājai nav pamata apgalvot, ka Kopienas iestādes tikai tāpēc, ka tās ir novirzījušās no pieejas, kāda ir paredzēta Vadlīnijās un izmantota iepriekšējās antisubsidēšanas izmeklēšanās, ir pārkāpušas Pamatregulas 7. panta 3. punktu.

107 Ņemot vērā šos apsvērumus, šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

Par aprēķinu šķietami patvaļīgo raksturu (otrās daļas piektais iebildums)

— Lietas dalībnieku argumenti

108 Prasītāja norāda, ka Padomes izmantotā metode, lai nonāktu pie 4,2 gadu perioda, ir patvaļīga. Iestādes tostarp bija patvaļīgi izvēlējušās sešu gadu laika posmu, lai salīdzinātu divas amortizācijas metodes — lineāro un degresīvo —, kā arī sešu gadu laika posmu, kurā bija domāts, ka prasītāja veiks regulārus ieguldījumus. Ja iestādes būtu noteikušas citu gadu skaitu, tās būtu varējušas nonākt pie cita rezultāta.

109 Attiecīgā amortizācijas ilguma noteikšanas patvaļīgo raksturu parāda arī tas, ka Komisija savā pirmajā izklāstā ierosināja trīs gadu periodu, kuru tā, ņemot vērā tos pašus tās rīcībā esošos faktus, vēlāk nomainīja ar 4,2 gadu periodu.

110 Saskaņā ar Padomes teikto apstāklis, ka tā, izmainot aprēķina parametrus, varēja nonākt pie cita amortizācijas ilguma, nepierāda, ka tās pieeja bijusi patvaļīga. Šajā ziņā prasītāja nav pierādījusi, ka Padome ir pārsniegusi savu izvērtēšanas pilnvaru robežas.

111 Komisija saskaņā ar Padomes teikto varēja mainīt savu pieeju izmeklēšanas laikā, kaut arī šī mainītā pieeja nebija pamatota ar jauniem faktiem. Tas nenozīmē, ka jaunā pieeja būtu patvaļīga.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

112 Ar šo iebildumu prasītāja apgalvo, ka attiecīgā parastā nolietojuma laika posma noteikšana nav bijusi objektīva. Tā min, pirmkārt, ka Kopienų iestādes ir patvaļīgi izvēlējušās parametrus, kas izmantoti, lai salīdzinātu divas Indijas tiesību aktos paredzētas alternatīvas metodes, un, otrkārt, ka tās vēlinā izmeklēšanas posmā un, iztrūkstot jauniem pierādījumiem, ir izmainījušās amortizācijas ilgumu.

113 Attiecībā uz pirmo iebildumu no Apstrīdētās regulas 45. apsvēruma izriet, ka šajā gadījumā izmantotais sešu gadu reprezentatīvais laika posms vienlaicīgi atbilst vidējam amortizācijas laika posmam, kāds tiek piemērots Kopienų ražošanas nozarē, un laika posmam, kāds izriet no Indijas tiesību aktos paredzētās lineārās bilances metodes, kas bija viena no izmantojamām metodēm. Tādējādi nevar uzskatīt, ka iestāžu izvēle, nosakot šo periodu, ir bijusi patvaļīga. Ar prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru aprēķina rezultāts par citu periodu būtu bijis citāds, nevar apšaubīt iepriekšējo secinājumu par noteiktā perioda nepatvaļīgo raksturu.

114 Attiecībā uz otru iebildumu, saskaņā ar kuru Komisija sākotnēji ir ierosinājusi trīs gadu periodu, ir jāatgādina, ka izmeklēšana komerciālo aizsardzības pasākumu jomā ir ilgstošs process, kura gaitā daudzi secinājumi tiek pastāvīgi pārskatīti. Tādējādi nevar izslēgt, ka Kopienų iestāžu galīgie secinājumi atšķiras no kādā noteiktā izmeklēšanas brīdī izdarītajiem secinājumiem (iepriekš minētais spriedums lietā *Shanghai Teraoka Electronic/Padome*, 182. punkts). Tādējādi prasītāja nevar

apgalvot, ka izmaiņas amortizācijas ilguma novērtējumā, kas notikušas izmeklēšanas laikā, norāda uz šī novērtējuma patvaļīgo raksturu. Turklāt, kā to norāda Padome, izmaiņas šajā gadījumā, pat ja tās nav pamatotas ar jauniem pierādījumiem, ir notikušas prasītājas rakstisku un mutisku apsvērumu rezultātā.

- 115 Tātad prasītāja nav pierādījusi, ka Kopienų iestāžu veiktais novērtējums ir bijis patvaļīgs. Tādējādi šis iebildums nav pieņemams.
- 116 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pirmais pamats ir jānoraida kopumā.

Par otro pamatu — tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un pamatojuma nesniegšanu attiecībā uz novērtējumu par aktīvu parasto amortizācijas ilgumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 117 Prasītāja norāda, ka 2003. gada 9. aprīļa ziņojumā Komisija ir izmantojusi jaunu amortizācijas ilguma aprēķina metodi, kas būtiski atšķiras no metodes, kāda tika izmantota galīgajā 2003. gada 4. marta informācijā. No šī ziņojuma tā nav varējusi izprast jauno metodi. Komisija šo faktu ir atzinusi netieši, 2003. gada 5. maijā nosūtot papildu skaidrojumus.

- 118 Turklāt, pamatojoties uz minētajiem 2003. gada 5. maija papildu skaidrojumiem, prasītāja nav varējusi īstenot arī savas tiesības uz aizstāvību. Pirmkārt, prasītāja nevarēja lietderīgi iesniegt savus apsvērumus pēc 2003. gada 5. maija, jo šajā posmā nebija iespējams mainīt priekšlikumu par Apstrīdētās regulas pieņemšanu. Otrkārt, pat no papildu skaidrojumiem tā nevarēja saprast, kā Komisija bija noteikusi 4,2 gadu amortizācijas ilgumu. Šajā ziņā būtu pieticis pievienot tabulu ar skaitliskiem aprēķiniem, ko Komisija nebija izdarījusi.
- 119 Attiecībā uz Padomes argumentu, saskaņā ar kuru prasītājai bija jāprasa skaidrojumi par 2003. gada 9. aprīļa ziņojumu, prasītāja norāda, ka minētajā ziņojumā bija noteikts pārāk īss atbildes [iesniegšanas] termiņš un ka tās 2003. gada 14. aprīļa atbilde ietvēra netiešu aicinājumu sniegt plašākus skaidrojumus.
- 120 Pakārtoti prasītāja apgalvo, ka Apstrīdētajā regulā nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu tiktāl, ciktāl tajā ir pārņemti 2003. gada 9. aprīļa ziņojumā minētie nepilnīgie iemesli.
- 121 Padome apgalvo, ka 2003. gada 9. aprīļa papildu ziņojums ir bijis pietiekams. Ja prasītāja nebija sapratusi šajā ziņojumā sniegto aprēķina metodi, tai bija jāpieprasa skaidrojumi. Tomēr savā 2003. gada 14. aprīļa vēstulē prasītāja bija izteikusī tikai savu nepiepriekšēju Komisijas piemērotajai metodei.
- 122 Turklāt tas, ka Komisija 2003. gada 5. maijā nosūtīja papildu skaidrojumus, nenozīmē, ka tā ir atzinusi 2003. gada 9. aprīļa ziņojuma nepietiekamību. Faktiski šie skaidrojumi bija tikai atbilde attiecībā uz prasītājas 2003. gada 14. aprīlī sniegto aprēķinu. Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, tie tika nosūtīti laikā.

- 123 Prasītāja bija iepazinusies ar Komisijas izmantotajām amortizācijas metodēm, un tai nebija nekādu grūtību aprēķināt attiecīgās summas. Administratīvās procedūras laikā tā nekad netika pieprasījusi skaitliskus aprēķinus tabulas veidā.
- 124 Visbeidzot, katrā ziņā prasītāja nav izvirzījusi argumentu, no kura būtu redzams, ka iespējamā informācijas trūkuma rezultātā tās aizstāvēšanās būtu bijusi aprūtināta.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 125 Jāatzīmē, ka saskaņā ar Pamatregulas 30. panta 1. un 2. punktu attiecīgie eksportētāji var pieprasīt atklāt sīkāku informāciju par tiem būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir paredzēts ierosināt noteikt galīgos pasākumus. Ar šo pienākumu par galīgās informācijas atklāšanu ir paredzēts nodrošināt attiecīgo uzņēmumu tiesības uz aizstāvību (skat. pēc analogijas dempinga jautājumā Pirmās instances tiesas 2002. gada 21. novembra spriedumu lietā *T-88/98 Kundan un Tata/Padome*, *Recueil*, II-4897. lpp., 131. punkts).
- 126 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru jautājumā par komerciālās aizsardzības pasākumiem attiecīgajiem uzņēmumiem, par kuriem tiek veikta izmeklēšana līdz galīgo pasākumu noteikšanai, administratīvās procedūras laikā ir jābūt iespējai darīt zināmu savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu pastāvēšanu un atbilstību (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Kundan un Tata/Padome*, 132. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 127 Šajā ziņā galīgās informācijas, kas ļauj attiecīgajām pusēm efektīvi darīt zināmu savu viedokli administratīvajā procesā, nepilnīgums regulu, ar ko piemēro galīgos antidempinga maksājumus, padara par nelikumīgu tikai tad, ja šī pārkāpuma dēļ šīs puses nav bijušas spējīgas efektīvi aizstāvēt savas intereses (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Shanghai Teraoka Electronic/Padome*, 292. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 128 Ievērojot šos principus, ir jāpārbauda prasītājas kritika par attiecīgās informācijas nepilnīgo raksturu.
- 129 Jāatzīmē, ka subsīdijas aprēķināšanas metode, kas minēta 2003. gada 4. marta paziņojumā, tika mainīta ar 2003. gada 9. aprīļa ziņojumu. Tādējādi attiecībā uz noteikto amortizācijas ilgumu, sadalot subsīdiju laika posmos, galīgo informāciju Komisija sniedza 2003. gada 9. aprīļa ziņojumā.
- 130 Minētā ziņojuma 28. punkts ir formulēts šādi:

“Tika uzskatīts par atbilstošu piemērot [degresīvo] amortizācijas metodi, atbilstoši kurai ir iespējama ātrāka amortizācija nekā atbilstoši lineārajai metodei. Jāatzīmē, ka notiekošu un regulāru ieguldījumu gadījumā [degresīvā] amortizācijas metode, kas paredzēta Indijas Likumā par uzņēmējsabiedrībām un ir minēta 43. apsvērumā, pieļauj par 30 % ātrāku amortizāciju nekā ekvivalenta lineārā metode par sešu gadu reprezentatīvo laika posmu, kas ir piemērojams, ja tiek izmantota lineārā metode. Tas atbilst 4,2 gadu laika posmam pretstatā attiecīgi sešiem gadiem lineārās metodes gadījumā. Šis sākotnējais laika posms tādējādi ir ticis izmantots, sadalot iegūto ieguvumu.”

- 131 Prasītāja būtībā apgalvo, ka no iepriekš minētās galīgās informācijas, kaut arī tajā ir izdarīta atsauce uz notiekošiem un regulāriem ieguldījumiem, nav redzams, ka Komisija attiecīgo amortizācijas laika posmu ir novērtējusi, ņemot vērā ikgadējo apjomu ieguldījumiem sešu gadu laika periodā.
- 132 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka attiecīgā galīgā informācija attiecas uz divu prasītājas valsts tiesību aktos paredzētu amortizācijas metožu salīdzinājumu un ka tā ietver visus aprēķina faktus, kā arī tā rezultātu. Pastāvot šādiem apstākļiem, kaut arī ir jāatzīst, ka teikums “notiekošu un regulāru ieguldījumu gadījumā” noteikti nenozīmē, ka ikgadējie investētie apjomi ir vienādi attiecīgajā periodā, neskaidrība, kāda varētu izrietēt no šī formulējuma, nevarēja liegt prasītājai saprast piemēroto metodi. Pat ja prasītāja būtu izteikusi šaubas par attiecīgā teikuma precīzu nozīmi, tā varēja pārbaudīt tā nozīmi salīdzinājumā ar pārējiem aprēķina faktiem, jo tās rīcībā bija visi aprēķina fakti un tā bija informēta par attiecīgajām amortizācijas metodēm.
- 133 Turklāt ir jāatzīmē, ka prasītāja nekad nav uzdevusi Komisijai jautājumu par šī teikuma nozīmi. Savā atbildē uz attiecīgo 2003. gada 14. aprīļa ziņojumu prasītāja aprobežojās ar Komisijas aprēķina pareizības apstrīdēšanu, iesniedzot alternatīvu aprēķinu. No šī alternatīvā aprēķina izriet, ka prasītāja tā vietā, lai paredzētu notiekošus un regulārus ieguldījumus, ir ierosinājusi aprēķināt amortizāciju salīdzinājumā ar sākotnējiem ieguldījumiem. No šīs vēstule apmaiņas tomēr nav redzams, ka prasītāja nav varējusi saprast piemēroto metodi, bet gan, ka tā ir apstrīdējusi aprēķina faktus.
- 134 Pastāvot šādiem apstākļiem, ir jāuzskata, ka prasītāja nav pierādījusi, ka 2003. gada 9. aprīļa ziņojums attiecībā uz attiecīgo aktīvu parasto amortizācijas ilguma novērtējumu nebija pilnīgs.

- 135 Katrā ziņā ir jāatzīmē, ka Komisija savā 2003. gada 5. maija vēstulē atbildēja uz prasītājas priekšlikumu par alternatīvu aprēķinu, norādot, ka iestāžu veiktais aprēķins bija pamatots ar ikgadējiem ieguldījumu apjomiem, kas bija vienādi visa reprezentatīvā perioda laikā. Tā kā šo informāciju Komisija prasītājai nodeva līdz priekšlikuma par Apstrīdēto regulu pieņemšanas datumam, prasītāja nevar apgalvot, ka tā nav tikusi nosūtīta laikus (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1998. gada 19. novembra spriedumu lietā T-147/97 *Champion Stationery u.c./Padome, Recueil*, II-4137. lpp., 82. punkts).
- 136 Attiecībā uz prasītājas otro argumentu par pamatojuma nesniegšanu ir jāatzīmē, ka Apstrīdētās regulas 45. apsvērumā ir pārņemts 2003. gada 9. aprīļa ziņojuma 28. punkts. Ņemot vērā, ka prasītāja nav pierādījusi, ka šis ziņojums bija nepilnīgs, Apstrīdētās regulas pamatojums šajā ziņā ir jāuzskata par pietiekamu.
- 137 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītāja nav pierādījusi, ka galīgā informācija nebija pilnīga un ka tā šādi ir izraisījusi tās tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.
- 138 Tādējādi otrais pamats nav pieņemams.

Par trešo pamatu — acīmredzamu kļūdu vērtējumā un Pamatregulas 8. panta 2. un 6. punkta pārkāpumu, kas attiecas uz faktu pārbaudi par kaitējuma un cēloņsakarības noteikšanu

Ievada apsvērumi

- 139 Jāatgādina, ka jautājums, vai Kopienas ražošanas nozarei ir nodarīts kaitējums un vai tas ir saistāms ar subsidēto importu, prasa sarežģītu ekonomisku jautājumu

izvērtējumu, attiecībā uz ko Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība. Tiesas kontrole pār šīm pilnvarām tiek īstenota šī sprieduma 28. punktā minētajās robežās.

140 Turklāt prasītājas pienākums ir sniegt pierādījumus, kas ļauj Pirmās instances tiesai konstatēt, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, novērtējot kaitējumu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Shanghai Teraoka Electronic/Padome*, 119. punkts un tajā minētā judikatūra).

141 Šī pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka Kopienu iestāžu veiktā analīze par atbilstīgajiem ekonomiskajiem rādītājiem, nosakot kaitējumu un cēloņsakarību, bija patvaļīga, tajā bija acīmredzamas kļūdas vērtējumā un pakārtoti — nebija sniegts pamatojums. Šajā ziņā tā izvirza četrus iebildumus.

Par izmantoto metodi, salīdzinot ekonomiskās tendences (pirmais iebildums)

— Lietas dalībnieku argumenti

142 Prasītāja apgalvo, ka Kopienu iestādes savā rādītāju analīzē par kaitējumu nav pienācīgi novērtējušas pozitīvo tendenču nozīmīgumu Kopienas ražošanas nozarei. Tā neapstrīd faktiskos secinājumus, bet gan to salīdzinājumu, kā arī no šī salīdzinājuma izdarītos secinājumus.

- 143 Pirmkārt, nebija pamatoti, ka Kopienų iestādes bija novērtējušas ietekmi uz importu, pamatojoties uz datiem par 1998.–2000. gadu.
- 144 Šajā ziņā, pirmkārt, Kopienų iestādes nepamatoti ir ņēmušas vērā Eiropas Kopienų Statistikas biroja (*Eurostat*) datus par 1998. gadu. No Apstrīdētās regulas 62. apsvērumā minētajā tabulā sniegtās informācijas izriet, ka prasītāja, kas bija vienīgais attiecīgā produkta Indijas eksportētājs, sāka eksportēt sava 1999./2000. finanšu gada laikā.
- 145 Otrkārt, *Eurostat* dati par 1998.–2000. gadu nav ticami. Statistikai noteiktās nomenklatūras attiecīgajā kategorijā bija ietverti vairāki citi produkti, kas nebija CD-R, kas bija ievesti ar dažādiem iesaiņojuma veidiem, un to daudzums bija norādīts tonnās, tā ka, lai noteiktu ievesto CD-R skaitu, *Eurostat* datiem bija jāpiemēro matemātiska formula. Tomēr, tā kā daudzums bija necīgs, šāda formula nebija droša no statistikas viedokļa.
- 146 Treškārt, no Apstrīdētās regulas 55.–64. apsvēruma izriet, ka laika posmā no 1998. gada līdz 2000. gadam Indijas izcelsmes imports nepārsniedza 1 % sliēkšņa robežu no Kopienų tirgus. Tādējādi šis imports bija uzskatāms par nelielu Pamatregulas 14. panta 4. punkta nozīmē.
- 147 Ceturtkārt, tas, ka imports bija neliels attiecīgā perioda pirmo trīs gadu laikā, nav ticis pietiekami ņemts vērā vērtējuma par Kopienų ražošanas nozares situāciju laikā. Tādējādi Kopienų iestādes bija salīdzinājušas datus par 1998. gadu un izmeklēšanas laika posmu, secinot, ka Kopienų ražošanas nozare ir ieguvusi 3,7 punktus no

Kopienas tirgus procenta, kaut gan no salīdzinājuma starp 2000. gadu — kas ir pirmais gads, kura laikā imports kļuva neliels, — un izmeklēšanas laika posmu bija redzams nozīmīgāks pieaugums 5 punktu apmērā no Kopienas tirgus procenta.

- 148 Otrkārt, Kopienas iestādes ir pieļāvušas kļūdu, pamatojot savus secinājumus ar salīdzinājumu starp periodiem, kas sakrīt.
- 149 Pirmkārt, salīdzinājums starp kalendārajiem gadiem, no vienas puses, un izmeklēšanas laika posmu, no otras puses, bija kļūdainis. 2001. kalendārais gads un izmeklēšanas laika posms, kas ilga no 2001. gada aprīļa līdz 2002. gada martam, sakrīta ar deviņiem mēnešiem, kas savukārt neļāva ņemt vērā sezonālās svārstības to salīdzinājuma ietvaros.
- 150 Otrkārt, Padome bija nepamatoti salīdzinājusi tendences, kas attiecās uz vairākiem secīgiem gadiem līdz 2001. gadam, ar tendencēm, kas tika konstatētas starp šo gadu un izmeklēšanas laika posmu vai šīs izmeklēšanas laikā. Kā piemērs Kopienas ražošanas progresijas salīdzinājuma laikā Apstrīdētās regulas 73. apsvērumā secinājums, saskaņā ar kuru pieaugums ir samazinājies izmeklēšanas laika posmā, bija nepareizs, jo skaitlis, kas uz to attiecās, bija par daudz īsāku laika posmu nekā laika posms, uz kuru attiecās pārējie salīdzinājumam izmantotie dati. Tas pats attiecās uz secinājumiem par cenu pazeminājumu, ražošanas jaudu ierobežojumu palielināšanos, kā arī pārdošanas apjomu lēnu palielināšanos, kas minēti attiecīgi Apstrīdētās regulas 59., 74. un 76. apsvērumā.
- 151 Ievadam Padome norāda, ka saskaņā ar Kopienas iestāžu praksi, nosakot kaitējumu, ir jāveic ekonomisko rādītāju analīze par četri līdz piecu gadu ilgu kaitējuma pārbaudes laiku, kas beidzas ar izmeklēšanas laika posmu. Šajā gadījumā Kopienas

iestādes bija pārbaudījušas kaitējuma faktoru attīstību laika posmā no 1998. gada līdz 2001. gadam un izmeklēšanas laika posmā.

- 152 Pirmām kārtām prasītāja nepamatoti iebilst, ka šajā pārbaudē bija jāizslēdz 1998., 1999. un 2000. gads, kuru laikā importa līmenis bija neliels.
- 153 Pirmkārt, tā kā tam, ka prasītāja neeksportēja Kopienā 1998. gadā, nebija lielas nozīmes, Kopienas iestādēm dati bija jāanalizē attiecīgo valstu, nevis eksportētāju līmeni.
- 154 Otrkārt, prasītāja nav pierādījusi, ka *Eurostat* dati par attiecīgajiem gadiem bija kļūdaini. Katrā ziņā arī Kopienas iestādes pārbaudīja importa rādītāju attīstību, pamatojoties uz prasītājas sniegtajiem datiem, un nonāca pie rezultātiem, kas bija salīdzināmi ar rezultātiem, kādi izrietēja no *Eurostat* datiem.
- 155 Treškārt, informācijas par attiecīgajiem gadiem salīdzinājums nav pretrunā Pamatregulas 14. panta 3. un 4. punktam, kurā ir paredzēts gadījums, kad izmeklēšanas laikā importa apjoms ir neliels.
- 156 Ceturtkārt, Padome ir ņēmusi vērā, ka importa līmenis no 1998. gada līdz 2000. gadam bija neliels. Attiecībā uz prasītājas argumentu, kas saistīts ar Kopienas ražošanas nozares tirgus daļas palielināšanos, šī rādītāja attīstība tika uzskatīta par pozitīvu, un prasītāja nebija pierādījusi, kādā veidā papildus pieprasītā analīze varēja ietekmēt kaitējuma novērtēšanu.

- 157 Otrām kārtām prasītāja nepamatoti iebilst, ka tendenču salīdzinājums, kas attiecas uz laika posmiem, kas sakrīt, varēja novest pie kļūdas vērtējumā.
- 158 Pirmkārt, attiecībā uz izdarīto salīdzinājumu par 2001. kalendāro gadu un izmeklēšanas laika posmu Kopieniu iestādes parasti par izmeklēšanas laika posmu atbilstoši Pamatregulas 5. pantam uzskata pēdējo eksportētāja finanšu gadu, kas var atšķirties no kalendārā gada. Šādā gadījumā nekas neliedza Kopieniu iestādēm salīdzināt izmeklēšanas laika tendences ar iepriekšējā gada tendencēm, kas daļēji sakrīt ar izmeklēšanas laiku. Turklāt prasītāja nav pierādījusi, ka CD-R imports bija atkarīgs no sezonālām svārstībām, kas šo divu attiecīgo periodu salīdzinājumu padarītu neatbilstošu.
- 159 Otrkārt, prasītāja nav atsaukusies ne uz vienu faktisku kļūdu, kas ietekmētu iestāžu izmantotos datus vai veikto analīzi. Konkrētāk, tā neapstrīd Apstrīdētās regulas 59., 73., 74. un 76. apsvērumā minētos konstatētos faktus. Prasītāja tostarp nav izskaidrojusi, kādā veidā trūkumi datu salīdzinājumā, par kuriem tika izvirzīti iebildumi, ir ietekmējuši vispārējo kaitējuma novērtējumu.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 160 Sava pirmā iebilduma ietvaros prasītāja galvenokārt apstrīd datu, kas attiecas uz dažādiem periodiem, ņemšanu vērā, salīdzinot ekonomisko tendenču attīstību.

- 161 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība, nosakot periodu, kas jāņem vērā, lai izvērtētu kaitējumu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, 277. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 162 Tāpat arī jāatzīmē, ka Kopienu iestādes var izvērtēt kaitējumu ilgākā laika posmā nekā periods, uz ko attiecas izmeklēšana. Šī iespēja ir pamatota ar to, ka ekonomisko tendenču izpēte ir jāveic par pietiekami ilgu laika posmu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Nakajima*/Padome, 87. punkts).
- 163 Šajā gadījumā no Apstrīdētās regulas 10. apsvēruma izriet, ka izmeklēšana ilga no 2001. gada 1. aprīļa līdz 2002. gada 31. martam un atbilda prasītājas pēdējam finanšu gadam. Kaitējuma novērtēšanai paredzētais laika posms sakrīt ar izmeklēšanas laiku un četriem iepriekšējiem kalendārajiem gadiem un ilga no 1998. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. martam.
- 164 Prasītāja norāda, ka tā neapstrīd konkrēto attiecīgā laika posma izvēli. Toties pirmām kārtām tā apgalvo, ka Kopienu iestādes nevarēja pamatot savus secinājumus ar datiem par 1998., 1999. un 2000. gadu, kuru laikā importa apjoms bija ļoti neliels.
- 165 No Apstrīdētās regulas 55. un 57. apsvēruma izriet, ka apjomu un tirgus daļu nozīmē no 1998. gada līdz 1999. gadam importa līmenis bija neliels un ka tas sasniedza tikai 1 % sliekšņa robežu no [visa] Kopienas tirgus 2000. gadā.
- 166 Jāpārbauda, vai Kopienu iestādes ir ņēmušas vērā šo apstākli savā novērtējumā par kaitējuma faktoriem.

- 167 Šajā ziņā prasītāja norāda, pirmkārt, ka tā bija vienīgais Indijas eksportētājs un ka tā sāka eksportēt Kopienā kopš 1999. gada aprīļa.
- 168 Vispirms ir jāatzīmē, ka kaitējuma esamība ir jānovērtē kopumā, neindividualizējot katras atbildīgās sabiedrības veiktā importa ietekmi (skat. pēc analogijas dempinga jautājumā iepriekš minēto spriedumu lietā *Shanghai Teraoka Electronic/Padome*, 163. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt no judikatūras izriet, ka Kopienas iestādes nepieļauj acīmredzamu kļūdu vērtējumā gadījumā, kad tās pamatojas uz tādiem datiem, kas tām saprātīgi ir pieejami (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Shanghai Teraoka Electronic/Padome*, 229. un 230. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 169 Turklāt šajā gadījumā, pat pieņemot, ka dati, ko prasītāja iesniedza Komisijai, saskaņā ar kuriem tā sāka eksportēt kopš 1999. gada 1. aprīļa, varēja novest pie *Eurostat* datu par 1998. gadu un 1999. gada sākumu reprezentatīvā rakstura apšaubīšanas, ir jāatzīmē, ka Kopienas iestādes Apstrīdētās regulas 64. apsvērumā bija norādījušas, ka norāžu, kas attiecas uz importu, vērtējums bija vērsts uz periodu, kas sākās 2000. gadā, kura laikā prasītāja patiešām eksportēja Kopienā.
- 170 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka importa nelielais apjoms ir ietekmējis *Eurostat* statistikas datu par 1998.–2000. gadu reprezentatīvo raksturu.
- 171 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka prasītāja nav sniegusi nekādus pierādījumus, kas pamatotu tās iebildumu, saskaņā ar kuru *Eurostat* lietotā statistikas formula, nosakot attiecīgos datus, nebija ticama attiecībā uz maziem apjomiem. Pastāvot šādiem apstākļiem,

viens pats arguments, kas saistīts ar importa nelielo apjomu attiecīgajā laika posmā, nepierāda, ka *Eurostat* dati par tiem nav ticami. Katrā ziņā no Apstrīdētās regulas 61. un 62. apsvēruma izriet, ka Kopienu iestādes bija salīdzinājušas *Eurostat* datus ar datiem, ko bija sniegusi prasītāja, un bija nonākušas pie līdzīgiem secinājumiem par attiecīgo periodu.

172 Tādējādi ir jāuzskata, ka Padome, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja ņemt vērā *Eurostat* datus par 1998., 1999. un 2000. gadu.

173 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka datu par attiecīgajiem gadiem ņemšana vērā bija izslēgta ar Pamatregulas 10. panta 11. punktu un 14. panta 3. un 4. punktu, jo importa apjomi minēto gadu laikā bija nelieli.

174 Saskaņā ar Pamatregulas 10. panta 11. punktu un 14. panta 3. un 4. punktu tiesvedība subsīdiju lietā nevar tikt sākta vai tā nekavējoties jāslēdz gan tad, ja kaitējums tiek uzskatīts par nelielu, gan tad, ja importa tirgus daļa ir zemāka par 1 %.

175 Šajā gadījumā prasītāja neapgalvo, ka importa tirgus daļa bija zemāka par minēto 1 % sliekšņa robežu jebkurā izmeklēšanas brīdī no 2001. gada 1. aprīļa līdz 2002. gada 31. martam. Tomēr tam, ka minētā importa tirgus daļa bija zemāka par šo sliekšņa robežu ilgākā perioda sākumā, kas tika ņemts vērā, novērtējot ekonomiskās tendences, nav nozīmes, ņemot vērā iepriekš minētos noteikumus. Prasītājas arguments, kas balstīts uz šo noteikumu piesaukšanu, tātad nav efektīvs.

- 176 Visbeidzot, par, ceturtkārt, prasītājas argumentu par rādītāju novērtējumu attiecībā uz situāciju Kopienas ražošanas nozarē no 1998. gada līdz 2000. gadam ir jāatzīmē, ka, veicot ekonomisko tendenču izpēti, Kopienu iestādes varēja likumīgi ņemt vērā attīstību, kas tika konstatēta Kopienas ražošanas nozarē visa attiecīgā perioda laikā, tai skaitā par gadiem, kuros vēl nebija sasniegts būtisks importa apjoma līmenis.
- 177 Šajā gadījumā prasītāja nav pierādījusi, ka no attiecīgā perioda sākuma datuma izvēles būtu izrietējusi nepareiza ekonomisko tendenču prezentācija, kas attiecas uz līdzāspastāvēšanu starp attiecīgā importa ienākšanu tirgū un Kopienas ražošanas nozares negatīvo attīstību. Ja saskaņā ar prasītājas sniegto piemēru Kopienas ražošanas nozare ieguva augstāku tirgus daļu starp 2000. gadu un izmeklēšanas laiku nekā starp 1998. gadu un izmeklēšanas laiku, ir jāatzīmē, ka šis rādītājs katrā ziņā tika uzskatīts par pozitīvu. Šajā ziņā prasītāja nav pierādījusi, kādā veidā Padomes secinājumi par kaitējuma un cēloņsakarības esamību būtu tikuši ietekmēti, ja par attiecīgā perioda sākumu būtu ņemts 2000. gads.
- 178 Tādējādi prasītājas argumenti par datu par 1998., 1999. un 2000. gadu ņemšanu vērā ir jānoraida.
- 179 Otrkārt, prasītāja kritizē vērtējumu par datiem attiecībā uz laika posmiem, kas daļēji sakrīt.
- 180 Šajā ziņā, pirmkārt, tā atzīmē, ka Kopienu iestādes ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, salīdzinot datus, kas attiecas uz kalendārajiem gadiem, it īpaši uz 1998. un 2001. gadu, ar datiem, kas attiecas uz izmeklēšanas laiku, kas sakrīta ar 2001. gada deviņiem mēnešiem.

- 181 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka konkrētajā gadījumā izvēlētais izmeklēšanas laika posms bija viens gads. Salīdzinājuma, kas tika veikts starp datiem, kas attiecas uz kalendārajiem gadiem un šo periodu, kam bija identisks ilgums, rezultātā nevarēja nonākt pie nepareiza ekonomisko tendenču izklāsta, ja vien netiek pierādīts, ka CD-R tirgū pastāv sezonālās svārstības. Tomēr prasītāja nenorāda, ka CD-R tirgū bija šādas svārstības.
- 182 Otrkārt, prasītāja pārmet Padomei, ka tā ir salīdzinājusi attīstību laikā no viena gada līdz otram ar attīstību, kāda tika konstatēta laikā starp 2001. gadu un izmeklēšanas laika posmu. Šī kritika attiecas uz ražošanas, cenu līmeņu, Kopienas pārdošanas apjomu un ražošanas jaudu vērtējumu, kas minēts attiecīgi Apstrīdētās regulas 59., 73., 74. un 76. apsvērumā.
- 183 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka tā attīstība, kāda tā bija starp pārbaudītajiem secīgajiem kalendārajiem gadiem, nav tieši salīdzināma ar attīstību, kāda tā bija laikā starp 2001. gadu un izmeklēšanas laika posma beigām, jo tā attiecās uz cita ilguma periodu.
- 184 Tomēr no Apstrīdētās regulas 59., 73., 74. un 76. apsvēruma analīzes neizriet, ka secinājumi par attiecīgo rādītāju attīstības [dinamiku] bija pamatoti ar tendencēm laikā starp 2001. gadu un izmeklēšanas laika posma beigām. Lai arī Padome 73., 74. un 76. apsvērumā bija norādījusi, ka pieaugums Kopienas ražošanas nozarē “strauji samazinājās izmeklēšanas laikā”, ka tās ražošanas jaudas pieaugums kopš 2001. gada “tika ierobežots” un ka Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjomi “bija tikai 6 % izmeklēšanas laika posmā salīdzinājumā ar 2001. gadu”, tā no šiem apgalvojumiem nav secinājusi, ka no šiem rādītājiem izrietošā Kopienas ražošanas nozares situācija bija pasliktinājusies. Lai arī attiecībā uz 59. apsvērumu Padome norādīja, ka importa cenas laikā starp 2001. gadu un izmeklēšanas laika posmu palielinājās par 17 %, tā tomēr 102. apsvērumā pamatoja savus secinājumus ar kaitējumu par vispārējās cenas pazeminājumu par 59 % laikā starp 2000. gadu un izmeklēšanas laika posma beigām. Jāatzīmē, ka prasītāja neapstrīd nevienu no šiem konstatētajiem faktiem.

- 185 Turklāt, lai arī prasītāja kritizē, ka Kopienu iestādes nav izdarījušas secinājumus no datiem par 2002. gadu, tā tomēr neparāda, kādā veidā sakarā ar šādu secinājumu neizdarīšanu Padome ir sniegusi nepareizu attiecīgo rādītāju attīstības dinamikas kopainu. Tādējādi prasītāja nav pierādījusi, ka šāds šķietams trūkums datu sniegumā varēja novest pie kļūdas šo rādītāju vērtējumā.
- 186 Katrā ziņā ir jāatzīmē, ka prasītāja nenorāda, kā Padomes šķietami pieļautā kļūda attiecīgo datu salīdzinājumā var ietekmēt tās secinājumus par kaitējuma un cēloņsakarības esamību (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Shanghai Teraoka Electronic/Padome*, 167. punkts un tajā minētā judikatūra). Tā arī nenorāda, kādā veidā minētie secinājumi varēja tikt būtiski mainīti, ja Padome būtu ņēmusi vērā ekstrapolētos datus par 2002. gadu.
- 187 Tādējādi ir jāuzskata, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Padome ir pieļāvusi kļūdu faktos vai acīmredzamu kļūdu savā vērtējumā par attiecīgajiem rādītājiem.
- 188 Visbeidzot, šī iebilduma ietvaros prasītāja atsaucas uz Pamatregulas 8. panta 2. un 6. punktu, apgalvojot, ka Kopienu iestādes nav veikušas objektīvu analīzi par datiem, kas attiecas uz dažādiem laika posmiem.
- 189 Tā kā prasītāja nav pierādījusi kļūdas faktos vai acīmredzamas kļūdas esamību attiecīgo datu vērtējumā, tā nevar turpināt apgalvot, ka salīdzināmie periodi tika izvēlēti patvaļīgi. Tādējādi arguments par objektivitātes trūkumu šajā ziņā nav atbilstošs.

190 Tādējādi šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

Par krājumu līmeņa vērtējumu (otrais iebildums)

— Lietas dalībnieku argumenti

191 Prasītāja apgalvo, ka Kopienas iestādes ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu, Apstrīdētās regulas 103. apsvērumā secinot, ka Kopienas ražošanas nozares krājumu līmeņa attīstība ir viens no [tiem] rādītājiem, kas ir ievērojami pasliktinājies. Kopienas ražošanas nozares krājumi laikā starp 2000. gadu un izmeklēšanas laika posmu ir samazinājušies, parādot — tieši pretēji — pozitīvu tendenci. Šī kļūda pati par sevi varētu izraisīt Apstrīdētās regulas atcelšanu.

192 Padome norāda, ka Apstrīdētās regulas 103. apsvērumā veiktais vērtējums par krājumiem ir pareizs, ņemot vērā, ka tas pamatots ar šī faktora pasliktināšanos kaitējuma pārbaudes laikā starp 1998. gadu un izmeklēšanas laika posmu, nevis ar situāciju izmeklēšanas laika posmā. Katrā ziņā krājumu līmenis nebija izšķirošais kaitējuma elements. Tādējādi iespējamā kļūda nevar izraisīt Apstrīdētās regulas atcelšanu, jo tā nav ietekmējusi kaitējuma izvērtējuma rezultātu.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

193 Šī iebilduma ietvaros prasītāja apgalvo, ka vērtējums par Kopienas ražošanas nozares krājumu attīstību ir acīmredzami kļūdainš. Tā neapstrīd uz to attiecošos Apstrīdētās

regulas 80. apsvērumā minētos skaitliskos datus. Tomēr tā atzīmē, ka Padome, pamatojoties uz šiem datiem, Apstrīdētās regulas 103. apsvērumā nevarēja secināt, ka krājumu rādītājs attiecīgā perioda laikā bija ievērojami pasliktinājies.

194 Jāatgādina, ka šajā gadījumā attiecīgais periods iedalās no 1998. gada līdz izmeklēšanas laika posma beigām. No datiem, ko prasītāja nav apstrīdējusi, izriet, ka šī perioda laikā Kopienas ražošanas nozares krājumi ir ievērojami palielinājušies.

195 Šajā ziņā prasītāja nav pierādījusi, ka rādītāja, kas attiecas uz krājumiem, izsakot [to] procentos no ražošanas kopš 2000. gada, uzlabošanās varēja mainīt negatīvo tendenci, kas bija konstatēta par attiecīgo periodu kopumā. No Apstrīdētās regulas 80. apsvēruma izriet, ka krājumi attiecīgajā periodā ir palikuši augstā līmenī, vispār palielinoties 2001. gada beigās, kas, tāpat, sakrīta ar importa apjoma palielināšanos un veidoja 15 % no ražošanas izmeklēšanas laika posmā.

196 Tādējādi šim iebildumam trūkst pamatojuma.

Par importa cenu vērtējumu (trešais iebildums)

— Lietas dalībnieku argumenti

197 Prasītāja apgalvo, ka, izdarot secinājumus par importa cenu samazinājumu, Kopienu iestādes ir izmantojušas datus par 1998., 1999. un 2000. gadu, kas nebija nedz

atbilstoši, nedz ticami. Vienīgais ticamais fakts attiecībā uz importa cenu tendencēm bija fakts, ka tās laikā starp 2001. gadu un izmeklēšanas laika posmu bija palielinājušas par 15 %. Faktiski šis pieaugums bija pat būtiskāks, jo abi periodi sakrita.

198 Tas, ka importa cenas tika analizētas, arī pamatojoties uz datiem, ko bija sniegusi prasītāja, šajā ziņā neko nemaina. Turklāt attiecīgos datus Kapienu iestādes neatbilstoši prezentēja. Dati par prasītājas finanšu gadiem pilnībā tika attiecināti uz pēdējiem kalendārjiem gadiem. Tādējādi cenas par 1999./2000. finanšu gadu, kas attiecās tikai uz trīs 2000. gada mēnešiem, tika piedēvētas 2000. gadam, nevis 1999. gadam, kura laikā tika iekasēta lielākā daļa ieņēmumu.

199 Padome iebilst, ka prasītāja nepamatoti norāda, ka importa cenu analīze ir jāveic par periodu no 2001. gada līdz izmeklēšanas laika posmam, nevis par visu kaitējuma izvērtējuma laiku. Fakts, ka importa līmenis sākumā nepārsniedz 1 % sliekšņa robežu no Kapienu tirgus, nav būtisks.

200 Kapienu iestādes atzīst, ka *Eurostat* cenas par 1998. un 1999. gadu sakarā ar nelielo importa apjomu nebija reprezentablas. Tā rezultātā tās Apstrīdētās regulas 59. apsvērumā veica salīdzinājumu par cenu attīstības dinamiku periodā starp 2000. gadu un izmeklēšanas laika posmu. Turklāt tās veica arī citu cenu analīzi, pamatojoties uz datiem, ko sniedza prasītāja par savu 1999./2000. budžeta gada laiku un izmeklēšanas laika posmu. Rezultāti bija salīdzināmi.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 201 Vērtējums par importa cenu līmeņiem šajā gadījumā bija būtisks elements, kas veidoja secinājumu par Kopienas cenu pazeminājumu un tādējādi par kaitējuma esamību. Kopienas iestādes, pamatojoties uz *Eurostat* datiem, kā arī uz datiem, ko sniedza prasītāja, analizēja šo rādītāju Apstrīdētās regulas 58.–64. apsvērumā.
- 202 Attiecībā uz *Eurostat* datiem iestādes galvenokārt secināja, ka laikā starp 2000. gadu un izmeklēšanas laika posmu ir bijis nozīmīgs cenu samazinājums par 59 %. Prasītāja apstrīd datu par 2000. gadu ņemšanu vērā, atsaucoties uz to, ka importa apjoms vēl aizvien nebija nozīmīgs. Tomēr šis arguments jau tika apskatīts un noraidīts iepriekš šī sprieduma 170.–175. punktā.
- 203 Attiecībā uz analīzi par prasītājas sniegtajiem datiem ir jāatgādina, ka tā ir novedusi pie rezultātiem, kas ir ļoti salīdzināmi ar datiem, kas ir pamatoti ar *Eurostat* datiem, proti, cenu pazeminājuma par 54 %. Tomēr prasītāja apgalvo, ka šo datu izklāsts nav pareizs.
- 204 No tabulas, kas minēta Apstrīdētās regulas 62. apsvērumā, izriet, ka 54 % attiecas uz cenu attīstību divu prasītājas budžeta gadu ietvaros. Pat pieņemot, ka 63. apsvērumā nav pietiekami precīzs, jo tajā ir norādīts, ka šis procents attiecas uz attīstību laikā starp 2000. gadu un izmeklēšanas laika posmu, šī neprecizitāte tomēr nav kļūda. No tabulas, kas iekļauta pirms minētā apsvēruma, skaidri izriet, ka runa ir par attīstību laikā starp 2000. budžeta gadu un izmeklēšanas laika posmu. Tātad prasītāja nav pierādījusi, ka tās sniegtie dati ir tikuši nepareizi izklāstīti.

- 205 Turklāt, pat ja prasītājas sniegtie dati attiecas uz periodu, kas sākas 1999. gada 1. aprīlī, kamēr *Eurostat* dati ir par laika posmu, kas sākas ar 2000. gada 1. janvāri, tā rezultātā nepareizs nekļūst Padomes secinājums, saskaņā ar kuru *Eurostat* un prasītājas datus ir vērojamas saskanīgas tendences. Tomēr prasītāja nenorāda, ka cita sākuma datuma ņemšana vērā attiecībā uz tās datiem varēja novest pie dažādiem secinājumiem par importa cenām.
- 206 Tādējādi prasītāja nav pierādījusi kļūdas faktos vai acīmredzamas kļūdas esamību vērtējumā attiecībā uz analīzi par importa cenām.
- 207 Tādējādi šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.

Par pozitīvo un negatīvo tendenču vērtējumu (ceturtais iebildums)

— Lietas dalībnieku argumenti

- 208 Prasītāja norāda, ka Kapienu iestādes nav līdzsvarojušas kaitējuma pozitīvos un negatīvos faktorus, pārkāpjot Pamatregulas 8. panta 2. un 5. punktu. Apstrīdētās regulas 104. un 105. apsvērumā minētā vispārējā attīstība neietver visus pozitīvos un negatīvos rādītājus. Padome varēja galvenokārt secināt, ka importa cenu pazeminājums ietekmēja Kopienas ražošanas nozares spēju piesaistīt kapitālu, ko pierādīja ieņēmumu no ieguldījumiem, rentabilitātes un naudas plūsmas negatīvā attīstība. Tādējādi tā, izslēdzot pozitīvos faktorus, savu vispārējo vērtējumu ir pamatojusi ar nelielu skaitu cieši savstarpēji saistītu rādītāju.

- 209 Kaut arī attiecīgais laika posms ietver laiku no 1998. gada līdz izmeklēšanas laika posmam, iestādēm bija jāņem vērā, ka imports līdz 2000. gadam nebija nenozīmīgs. Tomēr tās nav skaidrojušas, kāpēc vairākas pozitīvas tendences laikā starp 2000. gadu un izmeklēšanas laika posmu, proti, attiecīgi Kopienas produkcijas, tās tirgus daļas, produktivitātes pieaugums, kā arī ražošanas izmaksu vienlaicīgs samazinājums, tika neitralizētas ar negatīvajām tendencēm.
- 210 Padome atgādina, ka kaitējuma izvērtējuma periods aizsākās 1998. gadā. Tādējādi tendencēm, kas attiecās uz periodu pēc 2000. gada, uz kurām norādīja prasītāja, bija ierobežota vērtība. Turklāt Kopienas iestādes nekad nebija apstrīdējušas pozitīvo tendenču esamību. Tomēr tās nevarēja tikt nedz summētas, nedz līdzsvarotas ar negatīvajām tendencēm, bet gan tika novērtētas kopumā atbilstoši konkrētās lietas apstākļiem.
- 211 Šajā gadījumā Kopienas iestādes bija izdarījušas secinājumus par kaitējuma esamību, pamatojoties uz faktoriem, kas attiecas uz ražošanas nozares spēju piesaistīt kapitālu. Tās bija ņēmušas vērā, pirmkārt, Kopienas ražošanas nozares negatīvo attīstību cenas, rentabilitātes un naudas plūsmas ziņā, kas izraisīja ieguldījumu ievērojamu samazināšanos, un, otrkārt, ka šī ražošanas nozare nav varējusi gūt labumu no savu izmaksu samazināšanās. Pozitīvās tendences, kas saistītas galvenokārt ar pieaugumu, tika uzskatītas par mazāk svarīgām, ņemot vērā ievērojamo Kopienas patēriņa palielinājumu. Kopienas ražošanas nozares pārdošanas palielināšanās un ražošanas izmaksu samazināšanās nebija pietiekamas, lai kompensētu cenu kritumu un tādējādi veidotu pozitīvu tās rentabilitātes attīstību. Tādējādi Kopienas iestādēm bija pamats secināt, ka pozitīvās tendences tika neitralizētas ar negatīvajām tendencēm.
- 212 Dažādu faktoru līdzsvarošana šīs vispārējās analīzes ietvaros ietilpst Kopienas iestāžu izvērtēšanas pilnvaru ietvaros, un prasītāja nav pierādījusi acīmredzamas kļūdas esamību šajā ziņā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 213 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru kaitējuma novērtējums jāveic par faktoru kopumu, no kura viens vai otrs faktors nevar būt noteicošais pamats secinājumam. Faktora pozitīva attīstība nav šķērslis nozīmīga kaitējuma konstatēšanai, tāpēc ka šis secinājums ir pamatots ar dažādiem faktoriem, kurus Pamatregulā ir paredzēts ņemt vērā (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2000. gada 30. marta spriedumu lietā T-51/96 *Miwon/Padome*, *Recueil*, II-1841. lpp., 105. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 214 Savos secinājumos par šajā gadījumā nodarīto kaitējumu, it īpaši Apstrīdētās regulas 103.–105. apsvērumā, Padome ir ņēmusi vērā pozitīvo tendenču esamību Kopienas ražošanas nozares situācijā. Tā arī ir izskaidrojusi iemeslus, kādēļ citi, negatīvi attīstījušies rādītāji tomēr ir noveduši pie ievērojama kaitējuma [rašānās].
- 215 Prasītāja nav nedz likusi šaubīties par kādu no konstatētajiem faktiem, kas attiecas uz šo vērtējumu, nedz arī pierādījusi acīmredzamas kļūdas esamību kaitējuma dažādo faktoru novērtēšanas ietvaros. Šī iebilduma ietvaros tā tomēr apgalvo, ka Kopienas iestādes nav veikušas pareizu dažādu pozitīvu un negatīvu rādītāju pārbaudi.
- 216 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka kaitējuma vispārējā vērtējuma apstrīdēšanas ietvaros prasītāja nevar aprobežoties ar savas interpretācijas par dažādiem ekonomiskiem faktoriem piedāvāšanu, bet tai ir jāprecizē iemesli, kādēļ Padomei, pamatojoties uz šiem faktoriem, būtu jānonāk pie citāda secinājuma attiecībā uz kaitējuma esamību (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Miwon/Padome*, 103. punkts).

217 Šajā gadījumā, kaut arī prasītāja norāda, ka atsevišķi rādītāji, kas attiecas uz situāciju Kopienas ražošanas nozarē, bija pozitīvi, tostarp ražošanas, apgrozījuma, tirgus daļas un šīs ražošanas nozares produktivitātes pieaugums, kā arī tās ražošanas izmaksu samazinājums, tas pats par sevi neparāda, ka attiecīgajai ražošanas nozarei nav nodarīts ievērojams kaitējums, ko saskaņā ar Padomes teikto veido rentabilitātes negatīva attīstība un ciestie finanšu zaudējumi izmeklēšanas laika posmā, radot ieguldījumu palēninājumu.

218 Tomēr prasītāja neizvērs argumentāciju, no kuras varētu būt redzams, ka Padome nepamatoti ir secinājusi, ka ražošanas nozare, ņemot vērā vispārējo analīzi par atbilstīgajiem faktoriem, ir cietusi iepriekšējā punktā minētos zaudējumus.

219 Turklāt attiecībā uz prasītājas argumentu par attiecīgā perioda sākuma datumu, tas jau tika aplūkots un noraidīts iepriekš šī sprieduma 176. un 177. punktā.

220 Tādējādi šo iebildumu par kaitējuma rādītāju vispārējo vērtējumu nevar pieņemt.

221 Līdz ar to trešais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par ceturto pamatu — acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot Pamatregulas 8. panta 6. un 7. punktu, kas attiecas uz pārbaudi par Taivānas izcelsmes importa ietekmi

Lietas dalībnieku argumenti

- 222 Prasītāja norāda, ka Apstrīdētajā regulā Padome ir pārbaudījusi, vai Kopienas ražošanas nozarei radītais kaitējums varētu tikt saistīts ar citiem faktoriem, nevis importu no Indijas, un tostarp importu no Taivānas par dempinga cenām, attiecībā uz ko 2001. gada decembrī tika ieviesta pagaidu antidempinga nodeva.
- 223 Līdz šīs nodevas ieviešanai Taivānas imports aizņēma tirgus daļu 62 % apmērā, un tā vidējā cena bija ievērojami zemāka par Indijas importa cenu. Izmeklēšanas laika posmā noteiktā 27,5 % cenu starpība bija augstāka par Taivānas eksportētājiem uzlikto antidempinga nodevu, izņemot *Princo Corp* un eksportētājus, kas nesadarbojās. Tādējādi šajā periodā radīto kaitējumu nevar piedevēt importam no Indijas.
- 224 Lai noraidītu Taivānas importa ietekmi, Padome savu vērtējumu varēja pamatot tikai ar pārbaudi par 3,5 mēnešiem no pagaidu antidempinga nodevas ieviešanas līdz izmeklēšanas laika posma beigām. Padome nevarēja noteikt, ka šajā periodā Kopienas ražošanas nozare saskārās ar Indijas importa cenu spiedienu. Laikā starp 2001. gadu un izmeklēšanas laika posmu Taivānas imports pazaudēja tirgus daļu 6 % apmērā, kamēr Kopienas ražotāji un ražotāji no Indijas un citām valstīm to ieguva attiecīgi 2 % apmērā. Izmeklēšanas laika posmā Indijas importa apjoms palielinājās

tikai līdz 16 187 000 vienībām tirgus daļas 0,73 % apmērā robežās. Šie fakti nebija pietiekami, lai secinātu, ka, konkrēti, Indijas imports varēja radīt ievērojamu kaitējumu.

225 Turklāt šajā pašā periodā importa no citām trešām valstīm, proti, Honkongas, Šveices un Ķīnas, pieaugums bija lielāks par Indijas importa pieaugumu, un šī importa cenas bija zemākas par Indijas cenām.

226 Padome norāda, ka cēloņsakarība starp strīdīgo importu un kaitējumu pastāv arī tad, ja šis imports ir daļa no plašāka faktoru kopuma, ja vien ar šiem pārējiem faktoriem netiek izjaukta cēloņsakarība starp šo importu un kaitējumu.

227 Šajā gadījumā Padome secināja, ka Taivānas importa rezultātā radītais kaitējums nebija tāds, lai izjauktu šo cēloņsakarību. Pirmkārt, Indijas ražotājs ieguva par 8 % lielāku tirgus daļu laikā starp 2000. gadu un izmeklēšanas laika posmu, proti, līdz antidempinga pasākumu pret Taivānu spēkā stāšanās brīdim. Otrkārt, pēc antidempinga pasākumu ieviešanas Indijas ražotājs atguva daļu no tās tirgus daļas, ko Taivānas eksportētāji bija zaudējuši. Treškārt, Indijas importa zemās cenas izraisīja ievērojamu Kopienas cenu pazeminājumu.

228 Prasītājas arguments ir nepamatoti balstīts uz izmeklēšanas laika posma sadalīšanu divās daļās, proti, pirms un pēc antidempinga nodevas ieviešanas pret Taivānu. Turklāt tās iebildumi par vēlāku periodu pēc pasākumu ieviešanas attiecībā uz Taivānu nav atbilstoši. Prasītāja apgalvo, ka Indijas importa ietekme aprobežojās ar tirgus daļas ieguvumu, kas izrietēja no importa apjoma pieauguma par 16 187 000 vienībām un tādad ar iespējamu Kopienas ražošanas nozares šīs tirgus daļas

zaudējumu. Tomēr šajā gadījumā kaitējums neizpaudās kā tirgus daļas zaudējums, bet gan kā Kopienas ražošanas nozares finanšu zaudējums, kas atsaucās uz tās spēju veikt ieguldījumus. Šajā ziņā cenu pazeminājumam sakarā ar Indijas importu 9 % apmērā no tirgus bija nozīmīga ietekme uz šiem finanšu zaudējumiem.

- 229 Attiecībā uz prasītājas apsvērumiem par Honkongas, Šveices un Ķīnas izcelsmes importu šī importa tirgus daļa bija pārāk nenozīmīga, lai ietekmētu Kopienas cenas.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 230 Pamatregulas 8. panta 7. punktā ir paredzēts pienākums pārbaudīt zināmos faktorus, kas kopā ar subsidēto importu rada kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei. Šīs pārbaudes rezultātā ir jāspēj izslēgt, ka šo pārējo faktoru radītais kaitējums tiek piedēvēts attiecīgajam importam. Minētie faktori tostarp ietver nesubsidētā importa apjomu un cenas.

- 231 Šajā gadījumā no Apstrīdētās regulas 116. apsvēruma izriet, ka attiecīgajā periodā attiecīgā Kopienas ražošanas nozare saskārās ar Taivānas izcelsmes importu par dempinga cenām, kā rezultātā laikā starp 1997. un 2000. gadu tai tika nodarīts ievērojams kaitējums. Tostarp nevarēja izslēgt, ka šī importa negatīvā ietekme turpinājās līdz pagaidu pasākumu ieviešanai 2001. gada decembrī ar Komisijas 2001. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 2479/2001, ar ko ievieš pagaidu antidempinga nodevu attiecībā uz Taivānas izcelsmes CD-R importu (OV L 334, 8. lpp.).

- 232 Nemot vērā šo zināmo faktoru, Kopienu iestādēm Indijas importa rezultātā radītā kaitējuma noteikšanas laikā bija jāizvērtē, vai Taivānas importa ietekme nebija tāda, kas izjauc cēloņsakarību starp Indijas importu un kaitējumu, kas nodarīts Kopienas ražošanas nozarei (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1995. gada 14. jūlija spriedumu lietā T-166/94 *Koyo Seiko*/Padome, *Recueil*, II-2129. lpp., 81. punkts; 1998. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-97/95 *Sinochem*/Padome, *Recueil*, II-85. lpp., 98. punkts, un 1999. gada 15. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-33/98 un T-34/98 *Petrotub* un *Republica*/Padome, *Recueil*, II-3837. lpp., 176. punkts).
- 233 Jāatzīmē, ka Padome Taivānas importa ietekmi faktiski aplūkoja Apstrīdētās regulas 116.–118. apsvērumā un ka tā nonāca pie secinājuma, ka, lai arī šim importam bija ietekme uz Kopienas tirgu attiecīgajā periodā, tomēr šī ietekme nebija tāda, kas izjauc cēloņsakarību.
- 234 Prasītāja Kopienu iestādēm pārmet, ka tās šīs pārbaudes ietvaros ir pieļāvušas acimredzamu kļūdu.
- 235 Pirmkārt, ir jāatzīmē, ka prasītāja iepazīstina ar savu argumentu, nodalot periodus pirms un pēc pagaidu pasākumu ieviešanas attiecībā uz Taivānas importu, tādējādi liekot noprast, ka Kopienu iestādēm abi periodi bija jāpārbauda atsevišķi. Tomēr saskaņā ar Pamatregulas 11. panta 1. punktu nosakāmais kaitējums ir kaitējums, kas ir ticis nodarīts izmeklēšanas laika posmā. Tādējādi, lai arī Padomei bija jāņem vērā pagaidu pasākumu ieviešana izmeklēšanas laika posmā, kas tostarp tika izdarīts Apstrīdētās regulas 116. un 117. apsvērumā, tās secinājumi par kaitējumu un cēloņsakarību pamatoti attiecās uz minēto periodu kopumā.

- 236 Otrkārt, nav strīda par to, ka Taivānas imports varēja veicināt Kopienas ražošanas nozarei radīto kaitējumu vienā attiecīgā perioda daļā. Prasītāja nepamatoti apgalvo, ka šis fakts pats par sevi izslēdz, ka Indijas imports arī ir radījis nozīmīgu kaitējumu šajā pašā periodā.
- 237 Saskaņā ar judikatūru atbildība par kaitējumu var tikt piedēvēta attiecīgajam importam pat tad, ja tā ietekme ir tikai viena daļa no plašāka kaitējuma, kas savukārt piedēvējams pārējiem faktoriem (šajā sakarā skat. Tiesas 1988. gada 5. oktobra spriedumu apvienotajās lietās 277/85 un 300/85 *Canon* u.c./Padome, *Recueil*, 5731. lpp., 62. punkts). Tādējādi kopumā nevar izslēgt, ka kaitējums ir radies vienlaicīgi vairāku faktoru rezultātā, kuri katrs atsevišķi var būt pamats ievērojamam kaitējumam.
- 238 Tādējādi tāda ārēja svarīga faktora kā šajā gadījumā Taivānas imports klātesamība automātiski neizjauc cēloņsakarību starp strīdīgo importu un kaitējumu, kas radies Kopienas ražošanas nozarei. Tomēr ir jāpārbauda, vai Kopienas iestādes varēja pamatoti secināt, ka, neskatoties uz šo ārējo faktoru, subsidētā importa rezultātā bija radīts ievērojams kaitējums.
- 239 Šajā ziņā prasītāja atzīmē, ka, pirmkārt, Taivānas imports aizņēma tirgus daļu 62 % apmērā un tā vidējā cena bija ievērojami zemāka par Indijas importa cenu. Ņemot vērā cenu un šo importa apjomu, nekāda kaitējuma radīšana Indijas importam nevar tikt piedēvēta, jo tas aizņēma tikai 9 % no tirgus un tika veikts par būtiski augstākām cenām.
- 240 Vispirms, pat pieņemot, ka prasītāja šādi atsauca uz to, ka tā bija spiesta novienādot tās cenas ar Taivānas importa dempinga cenām, tas neizslēdz, ka šis imports radīja ievērojamu kaitējumu Kopienas ražošanas nozarei.

- 241 Turpinot ir jāatzīmē, ka prasītāja neapstrīd, ka Indijas imports aizņēma nozīmīgu tirgus daļu, ka tā cenas bija zemākas par Kopienas cenām un ka tās konkurēja ar Taivānas ražotāju cenām. Ņemot vērā šos apstākļus, tās iebildumam, saskaņā ar kuru Taivānas daudz lielāka un par zemākām cenām importa esamība izslēdza jebkādu [cenu] pazeminājuma iespēju no prasītājas puses, trūkst pamatojuma. Nevar uzreiz izslēgt, ka ievērojams kaitējums, ko veido finanšu zaudējumi, kas radušies Kopienas cenu pazeminājuma rezultātā, ir dažādu valstu izcelsmes importa rezultāts, kam, iespējams, ir dažāda ietekme.
- 242 Visbeidzot, ir jāatzīmē, ka Kopienas iestādes ir izskaidrojušas iemeslus, kādēļ Taivānas importa esamība pat ar ļoti zemām cenām un ievērojamiem apjomiem neizslēdz, ka Indijas imports, atsevišķi ņemts, ir ietekmējis Kopienas cenas. No Apstrīdētās regulas 117. apsvēruma tieši izriet, ka Indijas imports varēja ne vien stāties pretim Taivānas konkurencei, bet arī iegūt par 8 % lielāku tirgus daļu laikā starp 2000. gadu un izmeklēšanas laika posmu un atgūt daļu no tirgus daļas, ko Taivānas eksportētāji zaudēja laikā starp 2001. gadu un izmeklēšanas laika posmu. Šie apsvērumi, ko prasītāja nav apstrīdējusi, ļāva Padomei šajā pašā apsvērumā pamatoti secināt, ka Indijas cenu zemajam līmenim bija ievērojama ietekme uz Kopienas cenām.
- 243 Tādējādi prasītāja nepamatoti apgalvo, ka, ņemot vērā Taivānas importa cenas un apjomus, prasītājas importam nevar tikt piedēvēta nekāda kaitējuma nodarīšana.
- 244 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka tas, ka Indijas imports paralēli ar Kopienas produkciju varēja iegūt daļu no tirgus daļas, ko Taivānas eksportētāji bija zaudējuši pagaidu pasākumu ieviešanas rezultātā, nebija pietiekami, lai secinātu, ka tam bija ievērojama ietekme uz Kopienas tirgu.

- 245 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka Apstrīdētās regulas 117. apsvērumā minētie Padomes secinājumi nav pamatoti tikai ar apsvērumu, ka Indijas imports varēja atgūt daļu no Taivānas eksportētāju zaudētās tirgus daļas, bet arī ar to, ka tas, neskatoties uz Taivānas konkurenci, varēja iegūt ievērojamu daļu no Kopienas tirgus un ka tā zemais cenu līmenis ietekmēja Kopienas cenas.
- 246 Tas, ka citi tirgus dalībnieki un tostarp Kopienas ražotāji arī atguva Taivānas eksportētāju zaudēto tirgus daļu, neliek apšaubīt Padomes secinājumu, saskaņā ar kuru Indijas imports, atsevišķi ņemts, radīja Kopienas ražotājiem ievērojamu kaitējumu izmeklēšanas laika posmā.
- 247 Ņemot vērā šos apsvērumus, šķiet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Kopienas iestādes bija pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējot, ka Taivānas izcelsmes imports neizjauc cēloņsakarību šajā gadījumā.
- 248 Turklāt prasītāja norāda, ka Honkongas, Šveices un Ķīnas izcelsmes importa kumulatīvais pieaugums bija augstāks un ka šis imports bija par zemākām cenām nekā imports no Indijas.
- 249 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Padomes secinājumi nav pamatoti tikai ar apsvērumu, ka Indijas imports varēja atgūt ievērojamu daļu no Taivānas eksportētāju zaudētās tirgus daļas. Katrā ziņā prasītāja atzīst, ka Indijas importa atgūtā daļa bija salīdzināma ar tām daļām, kuras bija ieguvuši attiecīgi Kopienas ražotāji un citu trešo valstu ražotāji kopumā.

250 Turklāt, ja prasītājas apsvērums jāinterpretē tādā nozīmē, ka iestādes nebija pietiekami pārbaudījušas Honkongas, Šveices un Ķīnas izcelsmes importa ietekmi, šāds iebildums nav pamatots. No Apstrīdētās regulas 121. apsvēruma izriet, ko prasītāja neapstrīd, ka Indijas izcelsmes imports bija piecas vai sešas reizes lielāks par katru trīs attiecīgo valstu importu apjoma ziņā un ka šīs valstis izmeklēšanas laika posmā atsevišķi ieguva tirgus daļu 2 % apmērā, kamēr Indijas ražotāja iegūtā tirgus daļa bija 9 %. Padome katrā ziņā varēja uzskatīt, ka šo trešo valstu imports nebija pietiekami nozīmīgs, lai izjauktu cēloņsakarību šajā gadījumā.

251 Tādējādi ceturto pamatu nevar pieņemt.

Par piekto pamatu — Pamatregulas 8. panta 6. un 7. punkta pārkāpumu attiecībā uz patenta īpašnieka konkurenci deformējošas rīcības ietekmes pārbaudi

Lietas dalībnieku argumenti

252 Prasītāja norāda, ka administratīvās procedūras laikā Kopienas ražošanas nozares asociācija apgalvoja, ka CD-R patenta īpašnieks ļaunprātīgi izmantojis savu dominējošo stāvokli, pieprasot pārmērīgu honorāru. Apstrīdētās regulas 135. apsvērumā noraidot šo iebildumu tikai tādēļ, ka tas nebija apstiprināts ar formālu konkurences institūciju lēmumu, Kopienas iestādes ir pārkāpušas Pamatregulas 8. panta 6. un 7. punktu, kāds tas ir interpretēts Tiesas 1992. gada 11. jūnija spriedumā lietā C-358/89 *Extramet Industrie*/Padome (*Recueil*, I-3813. lpp.) un Pirmās instances tiesas 2001. gada 19. septembra spriedumā lietā T-58/99 *Mukand u.c./Padome* (*Recueil*, II-2521. lpp.).

- 253 Komisija zināja par šo iebildumu par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, jo, kā tas izrietēja no tās 2003. gada 3. augusta preses paziņojuma, Apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī izmeklēšana par šo konkurences tiesību normu pārkāpumu bija tās beigu posmā.
- 254 Attiecībā uz Apstrīdētās regulas 134. apsvērumā minēto honorāru ietekmes vērtējumu tas nebija pietiekams, lai noraidītu pārņemto dominējoša stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas ietekmi un tostarp pārmērīgo honorāru ietekmi. Pirmkārt, iespēja, ka Indijas eksportētājam arī bija nodarīts zaudējums sakarā ar pārmērīgiem honorāriem, nebija atbilstoša, izvērtējot Kopienas ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu. Otrkārt, ja Kopienas ražošanas nozares rentabilitāte bija visaugstākā 1999. gadā, t.i., laika posmā, kad jau bija jāmaksā honorāri, tas neizlīdzda, ka šie honorāri bija veicinājuši kaitējuma nodarīšanu izmeklēšanas laika posmā. Treškārt, Padomes apsvēruma, saskaņā ar kuru lejupvērstais spiediens uz cenām liedza Kopienas ražošanas nozarei pārņemt honorāru izmaksas uz pircējiem, nebija atbilstošs. Kopienas iestādēm bija jāpārbauda, vai, nepastāvot pārmērīgiem honorāriem, Kopienas ražošanas nozarei tomēr būtu nodarīts kaitējums. Turklāt, ja Kopienas ražošanas nozares izmaksas bija mākslīgi paaugstinātas sakarā ar pārmērīgiem honorāriem, cenu pazeminājuma analīze šajā gadījumā nebija precīza.
- 255 Padome apgalvo, ka tā detalizēti bija pārbaudījusi honorāru ietekmi un tādējādi iespējamo konkurenci deformējošo rīcību Apstrīdētās regulas 134. un 135. apsvērumā, pat ja šī rīcība par tādu arī nekad nav tikusi atzīta. Prasītājas iebildums, saskaņā ar kuru Padome noraidīja šo faktu sakarā ar formāla lēmuma neesamību, tādējādi bija pamatots ar kļūdainu Apstrīdētās regulas interpretāciju.
- 256 Iebildumi par konkurenci deformējošu rīcību bija saistīti ar honorāru summas noteikšanu. Šajā ziņā honorārus maksāja kā Kopienas, tā Indijas ražotāji; cenu starpība nebija izskaidrojama ar honorāru samaksu. Turklāt Kopienas ražošanas nozarei bija jāmaksā honorāri gan 1999. gadā, kad tās rentabilitāte bija visaugstākā,

gan arī 2000. gadā un izmeklēšanas laika posmā, kad tās rentabilitāte bija negatīva. Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, jautājums, vai Kopienas ražošanas nozarei ir radīts kaitējums sakarā ar it kā pārmērīgiem honorāriem, nav atbilstošs, izvērtējot šajā gadījumā cēloņsakarību, jo nav iespējams, ka tikai viens cenas faktors, kas bija identisks visiem tirgus dalībniekiem, varēja izjaukt šo cēloņsakarību. Tomēr Padome 135. apsvērumā ir paskaidrojusi, ka iebildums par konkurenci deformējošu rīcību nav apstiprināts ne ar vienu formālu lēmumu.

257 Padome norāda, ka dotā gadījuma apstākļi atšķiras no apstākļiem iepriekš minētajā spriedumā lietā *Mukand* u.c./Padome. Fakti, kas attiecas uz šī gadījuma attiecīgo rīcību, nekad nav tikuši atzīti, starp pārmesto rīcību un attiecīgā produkta cenām nav pastāvējusi automātiska saikne, un šī rīcība ir ietekmējusi arī attiecīgo eksportētāju.

258 Attiecībā uz Komisijas preses paziņojumu, kas bija pievienots replikai, Padome norāda, ka prasītāja nav paskaidrojusi iemeslu, kādēļ tā atbilstoši Pirmās instances tiesas reglamenta 48. panta 1. punktam nebija to iesniegusi kopā ar prasību. Turklāt minētajā paziņojumā bija minēti iepriekš ierakstāmie CD, nevis CD-R, un tas turklāt neattiecās nedz uz dominējoša stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, nedz uz pārmērīgiem honorāriem, uz ko atsaucās prasītāja.

259 *CECMA* norāda, ka iestādēm attiecīgais iebildums nebija jāpārbauda saskaņā ar Pamatregulas 8. panta 7. punktu. Pirmkārt, Kopienas un pasaules līmeņa ražotāji pārmestās rīcības rezultātā tika vienādi ietekmēti. Tādējādi rīcība neietekmēja konkurenci starp Kopienas un trešo valstu ražotājiem. Otrkārt, konkurenci deformējošā rīcība nebija atzīts faktors.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 260 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru kaitējuma noteikšanas laikā Kopienu iestādēm ir jāpārbauda, vai nosakāmais kaitējums patiešām izriet no importa par dempinga cenām vai subsidētā importa, un jānoraida jebkāds no citiem faktoriem izrietošs kaitējums, it īpaši tāds, kura pamatā ir konkurenci deformējoša rīcība, kurā iesaistīti Kopienas ražotāji (iepriekš minētie spriedumi lietā *Extramet Industrie*/Padome, 16. punkts, un lietā *Mukand u.c.*/Padome, 39. un 40. punkts).
- 261 Šajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka sūdzības iesniedzēja — Kopienas ražošanas nozares asociācija [CECMA] 2003. gada 7. janvāra procesuālajā rakstā ir norādījusi, ka sabiedrība, kas ir CD-R patentu īpašniece, ļaunprātīgi izmantoja savu dominējošo stāvokli, pieprasot pārmērīgus honorārus, un ka Eiropas ražotājs aizgāja no tirgus strīda ar šo sabiedrību rezultātā. Asociācija minēja šo apsvērumu, atspēkojot prasītājas iebildumu, saskaņā ar kuru sūdzības pamatojuma līmenis Pamatregulas 10. panta 8. punkta nozīmē nokrities zem tās sliekšņa robežas, kāda ir paredzēta, lai uzsāktu tiesvedību. Prasītāja izmeklēšanas laika posmā minēja tādu pašu apsvērumu, norādot, ka pārmestās konkurenci deformējošās rīcības ietekme, ko veidoja pārmērīgu honorāru noteikšana, bija faktors, kas bija jāpārbauda kaitējuma noteikšanas ietvaros.
- 262 Šī pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka Padome nav pārbaudījusi šo faktoru, aprobežojoties ar to, ka Apstrīdētās regulas 135. apsvērumā tā ir atzinusi, ka attiecīgais iebildums nav ticis atzīts ne ar vienu no konkurences institūciju veiktās izmeklēšanas izrietošu formālu lēmumu.
- 263 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka no Apstrīdētās regulas 135. apsvēruma neizriet, ka Kopienu iestādes patiešām bija aplūkojušas jautājumu, vai atzītais kaitējums neizrietēja no pārmestās konkurenci deformējošās rīcības.

- 264 Lai arī šis apsvērumš nav pietiekams, lai noraidītu faktora ietekmi, uz ko atsaucās prasītāja, ir jāatzīmē, ka jautājums, vai Padome ir ņēmusi vērā minēto ietekmi, tomēr ir jāapskata saistībā ar Apstrīdētās regulas ietvaros pieņemto argumentāciju kopumā (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Koyo Seiko*/Padome, 79. punkts).
- 265 Padome norāda, ka tā ir ņēmusi vērā šo faktoru Apstrīdētās regulas 134. apsvērumā. No minētā apsvēruma izriet, ka Padome ir vispārīgi aplūkojusi no patentiem izrietošo honorāru samaksas ietekmi, atzīstot, ka šis faktors neizjauc cēloņsakarību šajā gadījumā. Padome apgalvo, ka ar šo secinājumu tā arī atbildējusi uz iebildumu, saskaņā ar kuru šis honorārs bijis pārmērīgs un tā bijusi konkurenci deformējoša rīcība.
- 266 Šajā ziņā, kaut arī 134. un 135. apsvērumš ir minēti ar dažādiem nosaukumiem, proti, "Honorāri" un "Citi faktori", no lietas dalībnieku argumentiem izriet, ka tie abi tomēr attiecas uz vienu un to pašu lietas materiālu faktu par honorāru samaksām. Turklāt šie abi apsvērumi ir minēti viens aiz otra, tādējādi Apstrīdētās regulas struktūra nosaka to saistīto interpretāciju.
- 267 Tādējādi ir jāņem vērā 134. apsvērumā izdarītie secinājumi, nosakot, vai Padome ir noraidījusi no konkurenci deformējošās rīcības izrietošo iespējamo kaitējumu, uz ko ir atsaukusies prasītāja.
- 268 Pirmkārt, prasītāja apstrīd minēto secinājumu atbilstību, norādot, ka iestādēm precīzāk bija jāizvērtē honorāru ietekme, lai secinātu, ka Kopienas ražošanas nozarei ir nodarīts kaitējums, pat nepastāvot pārmērīgiem honorāriem.

- 269 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka, noraidot no ārējā faktora izrietošo ietekmi, Kopienų iestādēm ir jāpārbauda, vai minētā ietekme var izjaukt cēlonsakarību starp attiecīgo importu un Kopienų ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu (skat. iepriekš šī sprieduma 232. punktu). Šī pārbaude noteikti neparedz noteikt attiecīgā faktora precīzu ietekmi. Pietiek ar to, ka Kopienų iestādes atzīst, ka, neskatoties uz šādu ārējo faktoru, attiecīgā importa rezultātā nodarītais kaitējums bijis ievērojams.
- 270 Šajā gadījumā Padome atzīmē, ka Indijas importa rezultātā Kopienų ražošanas nozarei tika nodarīts ievērojams kaitējums, kas tostarp izpaužas kā Kopienų cenu pazeminājums. Tā paskaidro, ka, pat ja honorāriem būtu bijusi negatīva ietekme uz Kopienų ražošanas nozares peļņu, šis faktors, kas skāra visus ražotājus, tirgū pastāvēja jau kopš 1999. gada, pirms vēl imports bija kļuvis ievērojams. Kopienų ražotāju situācijas negatīvā attīstība kopš 1999. gada tādējādi nevarēja tikt attiecināta uz šo faktoru. Ņemot vērā šos faktus, bija loģiski, ka Padome uzskatīja, ka honorāru samaksai nevarēja būt ietekme uz kaitējumu, kas nodarīts subsidētā importa rezultātā.
- 271 Padome pamatoti apgalvo, ka jautājuma, vai honorāri bija pārmērīgi sakarā ar patentu īpašnieku konkurenci deformējošu rīcību, pārbaude katrā ziņā nevarēja likt apšaubīt tās secinājumu, kas minēts šī sprieduma iepriekšējā punktā.
- 272 Jānorāda arī, ka atšķirībā no situācijām, kādas tās bija iepriekš minētajos spriedumos lietās *Extramet Industrie*/Padome un *Mukand u.c.*/Padome, šajā gadījumā pārmestā konkurenci deformējošā prakse nebija attiecināma uz Kopienų ražotājiem. Lai šajā gadījumā novērtētu šī faktora ietekmi, Kopienų iestādēm nebija jāpārbauda, vai pati Kopienų ražošanas nozare nebija veicinājusi kaitējuma nodarīšanu.

- 273 Otrkārt, prasītāja, atsaucoties uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Mukand* u.c./Padome, apgalvo, ka kaitējums, kura iemesls bija cenu pazeminājums, nebija pareizi novērtēts, ja Kopienu cenas bija mākslīgi paaugstinātas sakarā ar pārmērīgiem honorāriem.
- 274 Jāatgādina, ka apstākļi iepriekš minētajā spriedumā lietā *Mukand* u.c./Padome attiecās uz rīcību, kas skāra Kopienu, nevis importa cenas. Minētajā gadījumā Padome atzina, ka attiecīgie honorāri ir jāatmaksā visiem ražotājiem, tai skaitā prasītājam. Prasītāja nav apstrīdējusi šo faktu.
- 275 Tādējādi Padome Apstrīdētās regulas 134. apsvērumā varēja noteikt, ka attiecīgais ārējais faktors nevarēja izskaidrot starpību starp Kopienas un Indijas cenām un ka tādēļ tam nebija nozīmes attiecībā uz faktiem, kas tika ņemti vērā, aprēķinot [cenu] pazeminājuma līmeni. Pat pieņemot, ka honorāri bija pārmērīgi sakarā ar konkurenci deformējošu rīcību, šis faktors nevar ietekmēt šo vērtējumu.
- 276 Ņemot vērā šos faktus, ir jāuzskata, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Padome kaitējuma vērtējumā nav noraidījusi no šķietamās konkurenci deformējošās rīcības izrietošo ietekmi.
- 277 Pastāvot šādiem apstākļiem, nav jālemj par faktiskā apstākļa pieņemamību, ko prasītāja ir minējusi replikā, proti, par Komisijas 2003. gada 3. augusta preses paziņojumu, atsaucoties uz izmeklēšanu par EKL 81. panta un EKL 82. panta piemērošanu standarta līgumam par atsevišķu veidu CD patentiem. No prasītājas argumentiem izriet, ka šis fakts tika iesniegts, lai pamatotu tās apgalvojumu, saskaņā ar kuru attiecīgais faktors Kopienu iestādēm bijis zināms. Savukārt tā neizskaidro, kādā veidā ar šo paziņojumu varētu pamatot argumentu, saskaņā ar kuru šis faktors ir izjaucis cēloņsakarību šajā gadījumā.

278 Tādējādi piektais pamats nevar tikt pieņemts.

279 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida kopumā. Līdz ar to nav jālemj par prasījumiem, ko Padome ir formulējusi pakārtoti.

Par tiesāšanās izdevumiem

280 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar atbildētājas prasījumiem.

281 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

282 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta trešajai daļai Pirmās instances tiesa var nolemt, ka personām, kas iestājušās lietā, kas nav dalībvalstis un iestādes, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašām. Šīs lietas apstākļos un it īpaši, ņemot vērā, ka *CECMA*, kas iestājusies lietā kā attiecīgās Kopienas ražošanas nozares intereses aizsargājošā asociācija, argumenti nav papildinājuši Padomes argumentus ar izšķirošiem faktiem, Pirmās instances tiesa uzskata par taisnīgu, ka tā sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina atbildētājas tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **personas, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

Legal

Lindh

Vadapalas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 4. oktobrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

H. Legal

Satura rādītājs

Atbilstošais tiesiskais regulējums	II - 3920
Prāvas priekšvēsture	II - 3924
Process un lietas dalībnieku prasījumi	II - 3926
Juridiskais pamatojums	II - 3928
Par pirmo pamatu — Pamatregulas 5. panta, 7. panta 3. punkta un 11. panta 1. punkta pārkāpumu, kā arī par acimredzamu kļūdu vērtējumā par aktīvu parasto nolietojuma laika posmu	II - 3929
Ievada apsvērumi	II - 3929
Par vērtējumu par faktiem, kas attiecas uz nolietojuma laika posmu (pirmais pamats)	II - 3930
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3930
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3932
Par aktīvu kā veidņu [grāmatvedības mērķiem] klasifikāciju un par no prasītājas grāmatvedības pārskatiem izrietošās informācijas neņemšanu vērā (otrās daļas pirmais un otrais iebildums)	II - 3937
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3937
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3939
Par prasītājas rentabilitātes un ieguldījumu ņemšanu vērā (otrās daļas trešais iebildums)	II - 3943
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3943
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3944
Par regresīvās amortizācijas metodes izmantošanu (otrās daļas ceturtais iebildums)	II - 3947
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3947
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3948
Par aprēķinu šķietami patvaļīgo raksturu (otrās daļas piektais iebildums)	II - 3950
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3950
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3951
	II - 3993

Par otro pamatu — tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un pamatojuma nesniegšanu attiecībā uz novērtējumu par aktīvu parasto amortizācijas ilgumu	II - 3952
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3952
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3954
Par trešo pamatu — acīmredzamu kļūdu vērtējumā un Pamatregulas 8. panta 2. un 6. punkta pārkāpumu, kas attiecas uz faktu pārbaudi par kaitējuma un cēloņsakarības noteikšanu	II - 3957
Ievada apsvērumi	II - 3957
Par izmantoto metodi, salīdzinot ekonomiskās tendences (pirmais iebildums)	II - 3958
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3958
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3962
Par krājumu līmeņa vērtējumu (otrais iebildums)	II - 3969
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3969
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3969
Par importa cenu vērtējumu (trešais iebildums)	II - 3970
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3970
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3972
Par pozitīvo un negatīvo tendenču vērtējumu (ceturtais iebildums)	II - 3973
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 3973
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3975
Par ceturto pamatu — acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot Pamatregulas 8. panta 6. un 7. punktu, kas attiecas uz pārbaudi par Taivānas izcelsmes importa ietekmi	II - 3977
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3977
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3979
Par piekto pamatu — Pamatregulas 8. panta 6. un 7. punkta pārkāpumu attiecībā uz patenta īpašnieka konkurenci deformējošas rīcības ietekmes pārbaudi	II - 3984
Lietas dalībnieku argumenti	II - 3984
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 3987
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 3991